

דברות קודש

לְקַט אַמְדִים וּפְנִינִים, דַּא' ה', מִשְׁדָּה רַבּוּתֵנוּ הַקְדוּשִׁים

שנה כ"ו • פרשת משפטים תשפ"ה • גליון אלף קצה

יו"ל ע"י מערכת דברי אמונה "תולדות אהרן"

מתורתן של ראשונים

באר מים חיים

על הפרשה

אידישע שמועסן

דבר בעתו

הילולא דצדיקא

סוף זמן ק"ש..... 8:00

מוצ"ש לר"ת..... 6:46

שבת מברכין: המולד:

ליל שישי שעה 07:02

ראש חודש: ביום שישי ונשב"ק

נא לא לעיין בשעת התפלה וקרה"ת

מתורתן של ראשונים

באר מים חיים

דא"ה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בסעודת רעוא דרעוין פרשת משפטים תשפ"ד

אילנא דחיי

האדם מקושר עם השי"ת בקשר פנימי ונצחי

כי חקנה עבד עברי שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחפשי חנם וגו'. יש להתבונן למה התחילה התורה את משפטי הדינים ב'שילוח עבדים' וכן מהו הענין של שש שנים ובשביעית הוא יוצא לחפשי. ולמה דוקא על מצוה זו מרצעין את אזנו משום שמע על הר סיני כי לי בני ישראל עבדים והלך וקנה אדון לעצמו הרי כל המצוות שמע על הר סיני.

גילוי נח של 'אנכי' תלוי באמירת נעשה ונשמע

ויש לבאר דהאי פרשה קא סליק מיד אחר מעמד הר סיני, שבני ישראל שמעו אנכי ה' אלקיך מפומא דקוב"ה, ובכח זה קישרם ואיחדם ביחוד ה', כמו שאמרו חז"ל אנכי נוטריקון א"נא נפשי כ'תבית י'הבית, שכביכול מסר את עצמיותו בכל אחד מישראל שיהא מקושר עם השי"ת, וקשר זה היא קשר נצחי ופנימי שלא שייך בו שום אופן ומציאות שיתנתק, רק גילוי הקשר שהאדם ירגיש זאת בנפשו את הדביקות והקרבת אלקים, תלוי כל אחד ואחד כפי עבודתו וזיכוכו בתורה ויראת שמים.

כי הנח במעמד הר סיני הקדימו בני ישראל להשתעבד להקב"ה בכל אופן ובכל מצב, וכיון שהפקירו את כל עצמיותם כדי לקיים את רצון השי"ת והקדימו לומר "נעשה", אזי זכו ל"נשמע" - לשמוע אנכי ה' אלקיך, ובכח שמיעה זו היה בה הבנת כל התורה כולה בין תורה שבכתב ובין תורה שבע"פ, כי כח השמיעה היא נגד עולם ה'בינה', ולכן בשמיעה זו השיגו הבנה והשגה בכל התורה, כמו שאמרו חז"ל "אנכי" כולל כל מצוות עשה ו"לא יהיה לך" כולל כל מצוות ל"ת, והיינו שבשמיעה זו זכו להשיג את כל התורה כולה.

ע' פעולות של קיום המצוות זוכה להבנת כל התורה

וכח זה של נעשה ונשמע מגלה את מהותם הטהורה של נשמת בני ישראל, שהם רוצים ומסוגלים לקיים את רצון השי"ת בשלימות הלב, אבל טמון בזה גם עצה נפלאה האין יוכל האדם לגלות את נקודה זו, כמו שמבאר המאור עינים (יהו) צריך האדם שגם בנפלו ממדריגתו יתאמץ לעלות אל ה' באותו מדריגה שהוא עכשיו, כי צריך להאמין שמלא כל הארץ כבודו ולית אתר פנוי מיניה, ואפילו במדריגה שהוא עכשיו יש גם כן השם יתברך, כי לית אחר פנוי מיניה, רק שהוא מצומצם מאוד.

וזהו נקרא נעשה קודם לנשמע, שאף בנפילתו ממדריגתו, אנו יכולים להדבק בהשם יתברך, באותה מדריגה כנ"ל ואחר כך נשמע שעיקר השמיעה הוא לשון הבנה, דהיינו שבא למדריגה יותר גדולה כנ"ל, וזה הוא עיקר קבלת התורה שקבלו ישראל, ולכן התפאר השם יתברך בזה מאוד שקבלו התורה בגודל האמת, והשיגו האמת שלעולם יהיו דבוקים בהשם יתברך ולא יפרדו ממנו אף בנפול ממדריגתם, וזהו עיקר ההילוך והתנהגה הישראלית. עכ"ל.

הרי לנו יסוד גדול כי עיקר קבלת התורה היא שהאדם יעבוד את השי"ת בכל עת ובכל מצב, ואפילו שהוא נמצא עכשיו בזמן קטנות ונפילת המוחין, הוא מקבל עליו עול מלכות שמים לשמור לעשות ולקיים את כל התורה בקבלת נול, ומכריו ואומר 'נעשה' בכל מצב שאני נמצא, ועי"ז זוכה לתקן תיקונים עליונים. והסיבה למה צריך האדם ליפול מדרגתו יש בזה רזין דאורייתא, ואחד מן הסיבות היא שע"י חטא עין הדעת נפלו ונשברו אורות העליונים בירידה גדולה מאוד העליון, וגם נפלו ניצוצות מעולם השבירה שהעולמות לא היו יכולים לסבול את גודל האור, ומהו נתפזרו רפ"ח ניצוצין, ובוזה שהאדם מתגבר ומתאמץ בתוך החשכות והקטנות הוא מרום ומעלה את ניצוץ הקודש לשורשו העליון, להיות דבוק ומקושר במקור החיים.

הקב"ה המחיה ומתוהו כל מצב

והאין יוכל האדם להתגבר במצב ירידה, הרי נחשכו לפניו כל המאורות והאין יאחו צדיק דרכו להתרומם ממצב הקטנות, אך בכח הניצוץ הקדוש שגנוו בכל פרט ופרט של הבריאה אפילו בעומק הקליפה, יכול האדם להתדבק בחלק ניצוץ הטוב ולקשרו שוב בהקב"ה.

ולכן בעת הסתר ונסיון יתבונן האדם מי משפיע חיות במקום השפלות והנפילה והיירידה, הרי רק הקב"ה, כי בלתי חיות הקב"ה אין שום מציאות, וכיון שיש כאן אור השי"ת אזי בכח הנשמה הטבועה בקרבו יכול להתדבק בניצוץ הפנימי שטמון כאן, וברגע שהוא מגלה את אור השי"ת אזי יתפרדו כל פועלי און, ומסיר את כל החשכות וההסתר, וכמו שכחב שם המאור עינים, וז"ל, ויחשוב כשנפל ממדרגתו, הלא חי אני, ומי הוא החיות שלי, הלא הבורא יתברך, ונמצא יש כאן גם כן הוא יתברך, אך שהוא מצומצם מאוד, וזהו "אמר הקב"ה מי גילה רז זה לבני" ר"ל מ'י' דהיינו כשהם חושבים מי הוא החיות שלהם, זה גילה להם רז זה,

ואנשי קודש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, נראה לפרש עפ"מ שאמרו חז"ל והלן ה' ב' שאין הקב"ה מביא תקלה על ידן של צדיקים, וכתבו שם התוס' (ב"ה צדיקים) דהיינו דוקא במידי דאכילה ועו"ש, וז"ש ואנשי קודש תהיון לי היינו על ידי שתתנהגו בקדושה וטהרה, בזה תזכו ובשר בשדה טרפה לא תאכלו היינו שלא תכשלו במאכלות אסורות. רבינו ז"ע

לא תהיה אחרי רבים לרעות ולא תענה על ריב לנשות אחרי רבים להטות, ויפורש הכוונה לא תהיה אחרי רבים לרעות דהיינו שלא תלך אחר הרבים כשהם הולכים בדרך רעה ועוברים על רצון ה', ולא תתפעל מזה שאתה יחיד נגד כל העולם, ולא תענה להם על ריב שיאמרו לך אחרי רבים להטות, כי זהו שייך רק כשהרבים הולכים בדרך הטוב ולא כשהרוב עושים שלא כהלכה שאז אין הולכים אחר הרוב.

ויש לרמוז בזה שהר"ת לא תהיה אחרי רבים לרעות, עולה כמספר תרס"א, שאז בשנת תרס"א התחילו הנסיונות של הציונות, והזהירה התורה"ק שלא להיות נמשך אחריהם. רבינו ז"ע

לא תהיה לו כנשה, יש לרמוז בזה על עבודת התפלה דהנה לפעמים נסתמה הלב מלהתפלל במדריגות ובחיות, אז צריך לדעת שלא יתבע להתפלל דוקא במדריגות, רק שיתפלל לפי מצבו או בשעת התפלה, ובוה המדריגה צריך לייגע עצמו, וזהו לא תהיה לו כנשה שלא יתמיד לתבוע מהשי"ת שיהיה לו מדריגות בתפלה, כי לפעמים צריך לדעת להתפלל לפי מצבו של עכשיו, מתוך עמל ויגיעה אף שאינו מרגיש חיות בתפלתו.

וכעין זה יפורש הפסוק, דהנה כי יש כמה פעמים שבא ההשתוקקות לאדם בעבודת השי"ת, ולפעמים אינו מרגיש שום חיות בעבודת השי"ת, וז"ש אם כסף תלוה את עמי, דהנה כסף הוא מלשון נכסוף נכספתי שהוא מלשון השתוקקות, לא תהיה לו כנשה היינו אף שלפעמים אינו מלווה אותם ההשתוקקות, ואינך מרגיש חיות בעבודת השי"ת, אין צריך אתה לתבוע מהשי"ת שיתנו לך השתוקקות, רק תייגע עצמך וממילא יגיע השתוקקות.

רבינו ז"ע בסעודת עתיקא קדישא תשכ"ד

אם חבל תחבול שלמת רעך וגו', נראה לפרש דהנה ידוע כי לפעמים האדם על ידי עיונותיו גורם להחטיא ה"ו אחרים, וז"ש אם חבל תחבול שלמת רעך, היינו שגורם בעוונותיו להחטיא את הבריו, או עד בא השמש ששיכנו לו היינו קודם שיצא מזה העולם, יראה לשוב בתשובה ועי"ז להשיב לחיברו כל מה שחיסר ממנו וראה אור החיים הקדו. בסעודת עתיקא קדישא תשכ"ד

ואל אצילי בני ישראל וגו' ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו, וברשי"י אצילי מלשון גדולים, והאין הגיעו לידי מדה זו שיהיו נקראים אצילי גדולים, לזה אמר על ידי ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו, שלא רק בשעת תורה ותפלה ראו את האלקים, אלא אפילו בשעת אכילה ושתיה ראו את האלקים, והיינו שבכל ענייניהם ראו עבודת האלקים, ועל ידי זה נתעלו להיות אצילי. בסעודת עתיקא קדישא תשכ"א

ובזה שהאדם עושה פעולות הקודש אפילו במצב של קטנות, הוא זוכה לקבל כח עליון של נשמע שזוכה לשמוע יותר ויותר, כי ע"י קיום המצוות, האיברים מתקדשים ומתטהרים ומתרוממים, ונקלט בקרבו קדושה העליונה.

התורה מוכרח לעולם ודוקא ע"י ישראל

וכיון שבני ישראל בחרו להשתעבד אל השי"ת בשלימות הלב, והקדימו נעשה לנשמע, אז הקב"ה כפה עליהם הר כנגיית, ולכאורה הרי כבר אמרו נעשה ונשמע, וביאר המהר"ל (נצח ישראל יא) שהתורה היא מוכרח לקיום העולם כמו שאמרו חז"ל (שבת פח), שכל מעשי בראשית היו תלויים ועומדים עד ששי בסיון, אם יקבלו ישראל התורה - מוטב, ואם לא - יחזיר כל העולם לתוהו ובוהו, וזה מפני כי אם אין כאן תורה, בטל חוק וסדר העולם מה שראוי לה להיות נוהג, ומאחר כי נתנית התורה הכרחי, היו בני ישראל מוכרחים לקבל את התורה, כי סדר התורה והמצוות אי אפשר רק לעם ישראל, (עיי"ש אריכות הדברים).

נמצא שאי אפשר לעולם בלא תורה, ואי אפשר שתהיה התורה זולת לישראל, ומכיון שהוא הכרחי, אילו היו מקבלים עליהם את התורה מרצונם, היו סבורים כי הדבר תולה בדעתם, ואפשר שיהיה פירוד לדבר זה, שאם לא ישמרו התורה יהא בטול לנתינתה, אבל עתה שהיתה קבלת התורה הכרחי, אם כן אי אפשר שיהיה בטול והסרה לדבר זה.

ומסיק המהר"ל ביאור המדרש כשבאו ישראל לקבל התורה, כפה עליהם הר כנגיית, כדי שיהיו אנוסים לקבל את התורה, וכתיב אצל אונס ולו תהיה לאשה ולא יוכל לשלחה כל ימיו, שהקב"ה נהג עם כנסת ישראל, שיהיו מוכרחים לקבל את התורה, ויהיו דבוקים ומקושרים בהשי"ת בקשר עצמי והכרחי שלא שייך לנתק בשום פנים ואופן. עכתי"ד.

הרי לנו דברים נפלאים שכל אחד מישראל, מקושר עם השי"ת בקשר עצמי, ולא שייך שיתנתק בשום פנים ואופן.

וזהו שכתוב "מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל" כיון שהם מאוחדים ומקושרים בשורש רצון העליון, השיגו את החכמה העליונה כי אורייתא מחכמה נפקת, וגם את כח הבינה להבין ולהשכיל בכל פרטי דינים ומשפטים, משא"כ אומות העולם כל מהות שורשם היא מכח הרע ואין להם שום שורש במדות העליונות רק יונקים מאחוריים ולא שייך בהם שום השגה והרגש דקדושה "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום".

שילוח עבדים כי באמת אינו עבד כלל

ובזה יתבאר למה כתיב שילוח עבדים בתחילת המשפטים כי פרשה זו סמוכה לפרשת מתן תורה, ששם נתקדשו ונתקשרו בני ישראל לאביהם שבשמים בקשר עצמי ונצחי, באמירת נעשה ונשמע, וכפיתיה הנה כנגיית, וכדי להתוודע ולהגלות שכל יהודי משועבד להשי"ת, כתבה התורה שיהעבד יוצא לחירות כי באמת אינו יכול לקבל עליו עול עבדות בשר ודם כי הוא כבר משועבד להשי"ת, ואינו משועבד אל החיצונים והקליפות, וכמבואר באלשיך הק' שהתורה כתבה "כי תקנה עבד עברי" שמיד בשעת הקנין כבר קנה עבד גמור ואינו קונה בן חורין, כיון שהוא כבר עבד משועבד להשי"ת, וכן אמרו חז"ל הקונה עבד עברי קונה ארון לעצמו, שאם יש לו לארון רק כר אחד אזי צריך ליתנו לעבדו, כי באמת אינו עבד כלל לארדנו אלא משועבד להשי"ת.

וכיון שלא היה אשם כ"כ, אזי אין מרצעין את אונס מיד כשנמכר לעבד, על אף שפגם בשורש הפנימי של כח השמיעה שהיא ההכרה שהוא עבד ה', כיון שדוחק הפרנסה הכריחו להיות נמכר בגניבתו.

אבל אם אמור יאמר העבד אהבתי את אדוני ולא אצא חפשי, שהתקשר לכח הרע המכסה את הטוב, ואינו רוצה להשתעבד לעול מלכות שמים, רק נפש בוחר בחיצוניות התענוג, אזי צריכים לרצע את אונס כדי לתקן לו את כח השמיעה ולהחליש את כח הרע והחיצוני, כדי שיוכל שוב לגלות את נקודת השמיעה של עול מלכות שמים ואור הנשמה שבוה בכלל כח השמיעה לכל התורה כולה.

ומנו זאת אמר הכתוב ועבדו לעולם עד יובל שהיא עולם החירות שסוכ"ס לא יודח ממנו נידח.

בשנה השביעית יוצא לחפשי כיון שמאיר בו קדושת השבת

ודוקא בשנה השביעית הוא יוצא לחפשי שרמוז בזה לקדושת השבת, כי הנה בכל שבת האדם יוצא בנפשו מעבדות לחירות, ומקבל כוחות הקדושה, ואז הוא נעשה עבד ה' בשלימות, כי משה רבינו מחזיר הכתרים שאבדו בעשיית העגל, כמ"ש הא"י הק' (שעה"כ י"ט) כי בבוא ליל השבת מחזיר משה רבינו האלף אורות שקיבל בחטא העגל, ע"י שהתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב, וזהו התוספת הנשמה יתירה הבאה לישראל.

נמצא שבשבת קודש כל יהודי מקבל שוב השני כתרים שנתעטרו במעמד הר סיני, בזה שהקדימו נעשה לנשמע, ומתגלה פנימיות הכח להאיר את כל נפש מישראל באור הנפלא של נעשה ונשמע, שהיו מוכנים ומזומנים למסור נפשם לקבל עליהם עול מלכות שמים, וכל זה נובע מתוך השגת עריבות ידירות חמדת הימים, כמ"ש ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת, שביום השבת הקב"ה מאיר את רצון העליון על כל נפש מישראל ומתוך כך האדם מתעורר בתשוקה עצומה וחמדה גדולה להתקרב ולהתדבק באביו שבשמים.

ולזה אמרה תורה שש שנים יעבוד, כי אכן בששת ימי המעשה יש לך אדם שלא מאיר בקרבו כח הדעת, והוצרך להימכר מפני דחקו, ולא השיג שלימות קבלת עול מלכות שמים, אבל בשנה השביעית היא כמו שבת, שמתעורר שוב ניצוץ הקדוש של נעשה ונשמע, ולכן יצא לחפשי מכל הקליפות והחיצונים כי מתדבק בשורשו העליון שהוא עבד להשי"ת. וכמו שמבואר במדרש, כשם שאתם מצווים לא תעבוד באחיך יותר ממש שנים, שלא בראתי את העולם אלא לשש ימים, לפיכך נתתי לך ו' שנים שתהא רשאי לעבוד בעבד עברי.

ובכל שבתות השנה יכול האדם להתרומם בקדושת השבת, אבל ביותר הדברים אמורים בשבתות של ימי השבועיים שקוראים הפרשה של כי תקנה עבד עברי, שאפילו האדם מכר עצמו ח"ו לכוחות הטומאה, מ"מ יש בכוחו להתרומם ולהשתחרר מכל שעבדי יצרים חיצוניים, ומעתה יתקן את מעשיו וירבה לטהר את המח בדעת דקדושה, והקב"ה היא בעזרו לתקן את מה שצריך לתקן.

על הפרשה פנינים קצרים, ציצים ופרחים, על הפרשה נאמרים, מלוקט משדה תורה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וברך את לחמך ואת מימך.

וצל"ה הרי צריך אדם תמיד לחיי בני זמננו ובריאות השלימות ומהו שבירך רק את הלחם והמים ודיו, וצל"ה.

וי"ל דלזה הקדים ועבדתם את ה' אלקיכם ודרז"ל מכאן שצריך להתפלל בציבור, ובוה י"ל וז"ש וברך את לחמך ואת מימך, שאם תזכה להתפלל בציבור תמיד ולהתעלות עיניך למעלה מן המזל אז יזכה לברכה שלימה, ומהו הברכה לז"א וברך את לחמך ואת מימך שיתרצה להסתפק בלחם ובמים עדי"א ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש, והיינו שיזכה לברכת הסתפקות, ובלא ברכה זו אינו יכול להנות כלל מהעולם מבני חיי זמננו כי תמיד דואג וכואב על מה שלא השיג עדיין ואינו שבע כלל, משא"כ המסתפק במועט, וז"א וברך את לחמך ואת מימך בלי יחיד, שהשי"ת יברך אותו והיינו שידע על לחמו ומימיו שהם שלו ואין אחר שלו, ובוה יסתפק במה שיש לו וינצל מקנאה ותאוה לרדוף אחרי כי יודע שאינם שלו.

ויבוא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים וגו'.

וברשי" בשם רז"ל את כל המשפטים ז' מצוות שנצטוו בני נח, ושבת וכיבוד או"א ופרה אדומה ודינין שנצטוו במרה, וצל"ה מה בא משה רבינו ללמוד אתם עתה את המשפטים האלה הלא ידעו אותם מקודם, (ועיי"ן ברמב"ן).

ויש לומר, דאע"פ שידעו כלל ישראל מקודם אלו המצוות עכ"ז שבע מצוות בני נח לא היו עדיין מצווין ועושין, וכן מצוות שבת עד עתה ידעו מהלכות שמירת שבת לקיים כל מצוות השבת כהלכתה אולם לא השיגו מצוות עונג שבת שאפי"א אדם אוכל ומתענג בשבת בריבוי המאכלים והמשתאות ואם אוכלן לש"ש הוא מקבל שכר, וכן מצוות כיבוד או"א סברו עד עתה שאע"פ שנצטוו בזה אבל כל זה מצד הנימוס שהנימוס ודרך העולם הוא לכבד את הוריו, וכן דינין מצוה הוא בישראל כמו כל אומות העולם שיש להם חוקים ומשפטים בן אדם לחבירו כדי שיתקיים העולם, ומצוות פרה אדומה אע"פ שחוק הוא מצד הקב"ה עכ"ז לא השיגו עד עתה מעלתה שזאת חוקת התורה שתכלית פרה אדומה לקיים כל התורה ויש לה קשר והמשכה עם כל התורה.

ועתה כשבא משה רבינו וסיפר להם את כל דברי ה' ואת המשפטים האיר בהם שנתחייבו עתה בז' מצוות בני נח מצד מצווה ועושה, וגם השיגו מצוות עונג שבת על מתכונתה, וגם שכיבוד או"א ודינין לא נצטוו מצד הנימוס אלא אלה הם דברי ה' ועצם תורה ממש, עד כדי כך שכיבוד או"א שסברו שהיא מצוה מצד הנימוס ניתנה בעשרת הדברות שהם כנגד עשרה מאמרות שהיא עצם קיום הבריאה ממש וכן שאר המצוות השיגו כאן באופן הנעלה.

וכשמעו את דברי ה' ואת המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דיבר ה' נעשה, ובמכילתא קול אחד ברוח"ק ענו כל העם יחדיו כל אשר דיבר ה' נעשה ואז נעקר יצר הרע מלבם, שקיבלו עליהם לקבל התורה באופן הנעלה.

ברכת מזל טוב

להוד כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה במעונו באירוסין הנכדה

בת התנו הרה"צ אברהם ראבינאוויטש שליט"א

ראש כולל

עב"ג הבה"ח המו"מ בתו"ש הרב יהושע משה ניי"ו

בן הרה"צ **אפרים בידערמאן שליט"א**

בן **כ"ק אדמו"ר מלעלוב שליט"א** - ב"ב

חתן הרה"צ **דוד טווערסקי שליט"א**

אב"ד רחמנפריזוקא ירושלים

יה"ר שרבינו שליט"א ירוה ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך שמחה ונחת והרחבת הדעת בבריות גופא ונהורא מעליא

ילקוט אמרי קודש

מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בגנות קווי הנייעס, ועל החובה להתנתק מהם

המבחן בעת יציאת השבת

ובימינו נתרבו כל מיני קווי"ם שונים מכל המינים והסוגים עם כל מיני שמות נרדפים ובתוכם גם קווים הנקראים חרדים, והבחור המוכר כל אלו העניינים אין מדברים אליו כלל, ואע"פ שאפשר ללמד זכות על שלפעמים ישנם בני אדם שלדאבוננו המה נאנחים ונאנקים תחת טיידות הזמן ודאגות וחובות וחושב שצריך לשמוע, וכמו שהמבחן לזה הוא שבעת יציאת השבת הוא צריך מיד לשמוע כל הנייע"ס ומיד צריך להפסיק את קדושת השבת ונופל אל הוויות העוה"ז, אבל כ"ז אינו נוגע להבחור היושב באהלה של תורה, שצריך שיהיה כל חמידי להמידא דאו", "ההר חמד אלוקים לשבתו", שכל חמידותיו הוא להתקדש ולהטהר ולהתרומם, וזה נקרא יהודי.

דא"ח ביש"ק רח" עורא ערש"ק במדבר ר"ח סיון תשע"ז

האברכים שלנו מתנזרים מכל אלו

ואין אני מדבר מקווים של שיעורים ששמעתי מפי השמועה, אבל שאר הקווים מעורב בהם לשון הרע, והלוואי שכולם יעשו תשובה, אבל למה לקלקל האוזניים וכפי שאומרת הגמ' בכתובות למה נברא הלוחות על האוזן יתחב תחילה האצבע לאזנו, וזה לא נאמר רק ללשון הרע אלא גם לליצנות, ואלו האברכים שהתחנכו כאן התחנכו לטובה להתנזר מכל אלו, ואפילו שיש סקרנות גדולה מ"מ יחשוב הלא בגלל זה אני מפסיד שעות של תורה ואשמורות הכוקר ושכתיים, וגם החינוך שהיה יכול לחנך בניו וכני ביתו.

שיחה בשטיבל אינאיינעם רמ"א י"ב אייר תשפ"ג

מעורר קנאה ושנאה ודוגא ח"ו

ומי שהוא רגיל בנייעס וקוי הנייעס ומחפש תמיד לראות מה קורה בעולם, אזי הוא מבלה ימיו ושנותיו לריק, אבל מי שמתנתק מזה, אין לו כל כך הענין של קנאה ושנאה, כי הוא אינו חי בהוויות עולם הזה, אבל הנסיון של דורינו הוא לחיות עם כל מה שמתרחש בעולם הזה, ואז נתעורר בו הקנאה והשנאה, ואינו מרוויח שום דבר, ורק ביטולים והתרגזות מכל מה ששמע.

שיחת פתיחת הזמן רבינו אחרי התפילה ביש"ק עורא ג' באר ט' אייר פ"ב

היצר נכנס בין בדקי הרשות וההיתר

כי אדם הוא בעל גוף, ושם יש מקום להיצר ליתפס בין בדקי הרשות וההיתר, כי האדם חושב הרי הוא היתר, וכל המעדנים וכל המחמדים יש עליה הכשר, ואין הוא מדבר לשון הרע ממש, אלא אבק וחז"ל אומרים וכולם באבק, והרי הוא שומע רק קצת קווי הנייעס, ואין שם ביטול תורה, וכ"ש וכ"ש שמורה היתר בדברים אחרים, ודכרת כם ולא בדברים בטלים, או ח"ו דברים גרועים, כי הוא יודע על איסור הסתכלות בדברים האסורים, אבל הוא מחפש לעצמו היתרים, וזהו בגסות.

שיחת קודש לבחורי ישיבתנו הק' בעיר אלעד יצ"ו יום ד' שמות ח"י טבת תשפ"ג

הקבלה הראשונה בשוכבי"ם: לא לשמוע קווים

בזמנינו אין לנו הכחות שהקדמונים סיגפו עצמם בימים אלו בתעניות וסיגופים, ותענית דיבור, ולמדו בשיכות במסירות נפש. וכחיים ב"ה אין לנו נסיונות של מסירות נפש ומצור ומצוק ב"ה, אבל יש לנו נסיונות נפשיים אחרים של כלכלים וטפשות לכאן ולכאן.

וכמו בענין הקווים, שלא יהא דבוק בקווים וקווי הנייעס, אע"פ שיש קווים שאין שומע בהם וזהמא, עכ"ז עצם הדבר ששומע החדשות הרי הוא מכניס עצמו שוב לחיות עם העולם הזה והבליו, שטרודים לשמוע על החדשות מה שהיה כך וכך, ופלוני עושה כך, ואומר כך, וכל הצדדים לכאן ולכאן למעלה ולמטה.

וכפרט שעלול להגיע לאיסורים של ד' כתות לשה"ר וכו' שאינם מקבלים פני השכינה ח"ו, או שמתכבד בקלון חבירו, שפלוגי עשה כך וכך הרי אין לו חלק בעולם הבא. עכ"פ למדריגות וודאי אינו מכיאו, ולא להשגות, ולא ראו שמביא התעוררות לתפילה או ללימוד או למידות טובות.

וגם מגרה בעצמו תאבון לדעת כל דבר ונייעריקייט, שגחל ממנו שעות הרבה. ואם היה מוסר שעות יקרות אלו לאשמורות הכוקר ללמוד היה זוכה להתרומם ולהתקדש, כי גדול מאוד קימת האשמורת שמתקן ומלהיב לבבות ישראל. ולכן דבר ראשון, שעתה בימי השובבי"ם יקבל כל אחד על עצמו, שהקווים יהא פסול ויצא.

א' שמות תשפ"ה - פתיחת הזמן לבחורי הישיבות קטנות

האם ימכור זמן מימי חייו בעבור זה?!

ובודאי מי שיכול ימנע לגמרי מקווי הנייעס למיניהם, שגוררים את האדם לבטלה וריקנות ושאר מרעין בישין. והבה נתכונן: הלא כל יום יש פרישע נייעס, והרי שהנייעס של אתמול כבר אינו מעוניין אף אחד לשמוע, והרי מראה לנו על ההבל והריקנות שבנייעס, וזה גורם שראשו שקוע בהכלים אלו כל היום, ולפעמים אף הולך לישון מתוך זה, במקום שירדם מתוך לימוד או כמה פרקים משניות, ובקבלת עול מלכות שמים, ולקום בקבלת נשמה חדשה ובהתחדשות גמורה.

ואע"פ שיכול לשמוע אותם שעות ארוכות כחנם, אבל הזמן הרי יקר מאד, וכל רגע ורגע שהולך לריק, הרי מאבד רגעים יקרים מחייו, שא"א להחזירם, ומי ישלם לו הזמן היקר? !, הלא כל רגע מימי חייו שזה יותר ממיליאנען קווי נייעס, והלא אם יגידו לו הרופאים שיש לו עוד קצת לחיות, האם ימכור אותם בעד קווי נייעס? !.

מתוך שיחת פרידה אור לט' תמוז תשע"ו בביהמ"ד הגדול

מתוך ספר "זכור לאברהם" ח"ב סימן כ"ג

סדר ליל שב"ק (טז)

מאכל המרק

צו. הביאו לפניו מרק, ובתוכה לאקשין^{קסז} ופולים (בעבלך). והקפיד שלא יחסרו אלו המינים מהרוטב. ודקדק בכל פעם שהכניס הכף לתוך הקערה לשאוב מהרוטב שיכנס לתוך הכף לפחות לאקש ופול אחד [ואמר נימוקו כיון שמרומנו בזה שם הוי"ה הק']^{קסח}, וכל אכילתו בקדושה כשהוא נזהר שלא להטות עצמו להקערה, ועל פי רוב היו מספר הכפות באכילת הרוטב מדי שבת במספר קבוע^{קסח}, ובין כל כף וכף הבחיש עם הכף בתוך הקערה, ונשתהה מעט עד שהכניס הכף לפיו. גם דקדק שלא יצאו הלאקשין מוחוץ לכף והתכן בעזרת הכף (וכ"ז רק בידו הימנית) וראו בזה עבודה מיוחדת של אכילה בדרך ארץ.

צו. מאכלי שב"ק הביאו לפניו כשהן רותחין^{קסח} הרבה, ומחמת כן במאכל המרק הקפיד שלא להשים חלה בתוכו (ולת כשהתקרר קצת) משום חשש בישול (אחר אפי') בדבר שהוא מקלי הבישול^{קצ}, ולפעמים אם הודמן שהיתה רותח ויד סולדת בו צוה להוציאו, שמוא יטבלו (אלו הלוקחים שיריים) חלה לתוכו, ולא יכשלו בזה.

העמדת יין ולחיים

צו. הביאו לפניו בשר עוף ובשר בקר^{קעא}, פערפיל^{קעב}, וכן קערה עם מאכל מייערין צימעס^{קעג}, וממאכל פערפיל ומעהרין אכל מעט מועיר ורובן חילק שיריים להקהל. ואז העמידו יין על השלחן לפניו והמשיב^ק הכריו בשמות החסידים^{קעד} והאורחים, ורבינו הטה אוזן קשבת לזכרם לטובה, ולפעמים הפסיק לברר על איזו שמות אנשים.

צט. אח"כ מוג לעצמו יין בתוך הכוס ושתה קצת, ובמאור פנים בירך "לחיים" והמסובין בשלחן משיבים לעומתו לחיים טובים ולשלום^{קעה}, והציבור עברו להתברך לפניו באמירת לחיים כשורה ארוכה מצד ימינו ואח"כ מצד שמאלו ואף הוא לעומתם ברוך יאמרו (ומה נהדר היה המחזה להתבונן ברועה הנאמן האך מאיר בעינו הבדולחים על כל אחד ואחד בהסתכלות פנימית בעת עברם לפניו), ולאורחים היה בדרך כלל מחוזה בידו בהושטת יד כלפיהם.

קסו. בסי אמרי פנחס (שער השבת אות כ"ט) הביא וז"ל: בשם הרב (הרה"ק מקארץ זי"ט), בשבת יש לאכול דוקא לאקשין, שהוא רומז לאחדות שמסתבכין זה בזה. שבת הוא רה"י, הוא אחדות, ושבת שלום, ע"כ.

קסז. בזמירות דברי יואל מובא סיפור על מרן הדברי חיים מצאנז זי"ע, שפעם אחת לא הביאו לו בעבלך (פולים) בתוך הרוטב בליל שב"ק. ואמר הדי"ן: הלא בעבל הוא כעין יו"ד, ולאקשין הוא כעין וי"ו, והקערה והרוטב ב' ההי"ן רומז לשם הוי"ה הקדוש, והוכרחו להביא לפניו בעבלך מבית השכנים, ומה עמקו מחשבותיהם הקדושים (אור השבת, קסז). ובסי דרכי הישר והטוב (מהרה"ק מליסקא) מביא בשם צדיקים שאכילת חלה עם המרק והפולים שהם מכונים השם יו"ד באנדלעך קויליטש שרומז לשם יב"ק (צירוף ג' השמות הוי"ה אדניי אהי"ה) והדברים עתיקים.

סיפר המשב"ק, פע"א לא היה לו להשיג לאקשין להשימם בתוך הרוטב (כי רבינו היה מדקדק לאכול רק מהנעשה בביתו) וחשב שמוטב להביא לפניו רבינו הרוטב בלי לאקשין מאשר לא להביא כלום, וכן עשה. אך רבינו החזיר הרוטב, וסירב לאכול ממנו (ואמר: כל הטעם משום שיש בזה כונת שמות, וכשחסר, אין הענין. מפי המשב"ק רח"ו, וכן מפי דודי רח"א ברא"ב הי"ו). פעם אירע שהושם בתוך הרוטב רק פולים אחדים, ואכל רבינו מרוטב זה רק ג' כפות. למחרתו בסעודת היום אמר לאחד מנכדיו בדרך צחות: כנראה שהם [המשמשים] רוצים לעבוד על אכילתי, לכן הפחיתו מלהכניס יותר פולים. והסביר דבריו, שמכוין בכל כף וכף בעת אכילת הרוטב שיהא רומז על שם הוי"ה הק', ומקפיד שיהי בכל כף לאקש ופול אחד.

היי פע"א תקופה שהפולים היו לקויים מאוד בתולעים עד שהי קשה לבדוק, ושאל אז אם במקום זה יכולים לקחת 'ארבעס' באכילת המרק ליל שב"ק,

והשיב דכדי לצאת הענין של פולים, מספיק בשלשה, ושלשה יכולים עדיין לבדוק מתולעים.

קסח. דכירנא בבחורתי שהי כמה מן התלמידים שִׁסְפְּרוּ משך תקופה ארוכה להתבונן כמה כפות אוכל רבינו מן המרק וראו מדי שבת בשבתו שהי אוכל שבע כפות. וכן כל אכילתו היתה מתוך מחשבה תחלה בחשבון ובמתינות, וצדיק אוכל לשובע נפשו. ובספח"ק באר מים חיים (פ' בראשית) כתב וז"ל: והצדיק בהיפך כשהמאכל לפניו וירא ומפחד שלא למשוך לבו ח"ו אחר תאוות האכילה, אדרבה נותן דעתו ומחשבתו לראות איך שמאכלו יתמשך אחר מחשבתו לקרבו אל התורה ועבודה וכו', ובכל חתיכה וחתיכה ובכל כף וכף עשרה זהב משקלו, ששוקל בדעתו לתכלית מה יכניסו לתוך פיהו, ואם אין בו חלק ממים התחתונים המה תאות הגופניות הנקראים מים התחתונים, עכ"ל.

וכתב רביה"ז זי"ע בספרו שומר אמונים (מבוא השער פ"ה) וז"ל: וכי"ש בְּרוֹאֵם עבודת הצדיק ראש הדגל וכו', ואח"כ ברואם קדושת השולחן וגודל קדושת האכילה של הצדיק שהוא באימה ובבושה לפני ה', ביחודים גדולים שהיה מייחד על כל תנועה ותנועה, וכפי מספר הכפות שאכלו או פירורי לחם, הכל עם חשבון מדוייק ביחודין ברזי דרוזין אשר אש להב הקודש מלהטת סביבם וכו', ע"כ.

קסט. ברמ"א (סי ר"ג סי"ח): ומצוה להטמין לשבת כדי שיאכל חמין בשבת, "כי זהו מכבוד ועונג שבת". ובסידור יעב"ץ (ריש הנהגת ערי"ש) כתב: גם צריך שלא יצטננו עד עת האוכל יהיו עומדין בחומן, ע"כ. ובדרכי חיים ושלום (אות ת"ד, בהערה) מביא סיפור שהקפידו משמים על צדיק שאמר תורה בין מאכל למאכל, על שמצטנן מאכלי שב"ק, ע"ש באורך.

קע. בשו"ע (סי ש"ח סי"ה): ואסור ליתן פת אפילו בכלי שני שהיסי"ב, ויש מתירין. הגה: בכלי שני, ויש מקילין אפילו בכלי ראשון, ונהגו לזהר לכתחלה שלא ליתן פת אפילו בכלי שני כל זמן שהיד סולדת בו, ע"כ. ובמשנ"ב (סקמ"ח) כתב בשם הח"א דהיכא שהיד נכזית בו לכו"ע מבשל אפי' בכלי שני, ע"כ. וכן החמיר רבינו על עצמו (אפי' בכלי שלישי) לחוש לשיטת הבית הלל שגם בכלי שלישי מבשל כשהוא יד סולדת בו, עיין בשו"ת חת"ס (יו"ד סי' צ"ה), ובפתחי תשובה (יו"ד סי' צ"ד סק"ז) ובסי' שבת כהלכה (פ"א סי' א').

שו"מ כן בסי' מחמדי שבת (פ"ה) שהרה"ק משינאווא זצ"ל הי' מדקדק לראות שהמרק לא יחא יד סולדת בו כשהניח בו חתיכות חלה. ועי"ע בסי' מרא דשמעתתא (הערה קס"ה) משי"כ בשם הדברי חיים זי"ע, וראה להלן (סימן כ"ו) הערה י"ט.

קעא. המגיד משנה על הרמב"ם (פ"ל מהל' שבת ה"י) כתב דטעם אכילת בשר בשבת הוא משום "שמחה" מדהוזכרו בשר ויין גבי שמחת הרגל. ועי"ע בנמוקי או"ח (סי' רע"א סק"א) שהביא מקור ע"ז, ובדרכי חו"ש (אות שצ"ה) מביא שהי נוהג לדקדק לאכול כזית מבשר בהמה לכבוד שבת; אמנם עיי' שו"ע הרב (סי' רמ"ב סי"ג) שאין זה רק רשות.

וכתב בשו"ע (סי' ר"ג סי"ב): ירבה בבשר ויין ומגדנות כפי יכלותו, ע"כ. ובביה"ל (סוף סי' רמ"ל) כתב וז"ל: שבת בראשית הוא דוגמת שבת שלעתידי לבוא שהוא יום שכולו שבת, ולכן אנו עושים כמה דברים בשבת דוגמתו, היינו לאכול בשר ודגים נגד סעודת שור הבר ולויתן, ומקדשין על היין נגד היין המשומר בענביו לצדיקים לעתיד לבוא, ע"כ. ובלקוטי מהרי"ח הביא מכמה מימרות הז"ל בשי"ס ובסוה"ד מביא מפ"ב דביצה (טו) אמרו על שמאי הזקן שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת, כיצד מצא בהמה נאה וכו', מכל המימרות האלו נראה שעיקר העונג שבת היה אצלם הבשר, ע"כ.

קעב. בסי' אמרי פנחס כתב: בשם הבעש"ט לאכול פערפיל צימעס, ע"ד כל שומר שבת מחללו - מחול לו, זהו "פארפאלין". והוא נ"י אמר שהוא רמז להסתפקות, שדי לו במעט כמו מהרבה "פאר פיל", עכ"ל.

קעג. המנהג לאכול צימעס, הובא בסי' שלחן הטהור מהגה"ק מקאמארנא (סימן רמ"ב), ובדרכי חיים איתא ג"כ שהי [הגה"ק מצאנז זי"ע] אוכל מייערין-צימעס.

ובזמירות לעטר פתורא (עמ' מ"ה) מובא דבשינאווא היו אוכלין אחר הבשר ארבעה מיני לפתן (צימעס) בסדר הזה, פערפל, מייערין, פירות מבושלים.. ולבסוף כבד, ע"כ.

ושמעתין יי"ן על השלחן בשב"ק. אדמו"ר שליט"א בשם הרבנית הצד' א"ח רביה"ז זי"ע, שרביה"ז הי' אוכל בליל שב"ק מאכל הכבד, ועוד זכור לו שהגה"ק מסאטמאר זצוק"ל ג"כ נהג לאכול בליל שב"ק, אך רבינו הי' אוכלו בסעודת היום, ע"כ.

קעד. כן נהגו אצל תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע. ובסי' מנהגי מהרי"ו הביא טעם ע"ז ע"פ הגמרא יומא (נא:). הרוצה לנסך יין ע"ג המזבח, ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין. וכן בזמירות לעטר פתורא מביא כי בצאנז העמידו החסידים יי"ן על השלחן בשב"ק.

קעה. בספרי הלכות הביאו מקור קדום לזה ממדרש תנחומא (פקודי, ב'): וכן שליח ציבור כשיש בידו כוס של קידוש או של הבדלה, והוא אומר סברי מרן, ואומר הקהל לחיים, כלומר כי לחיים יהא הכוס. ובדעת זקנים מבעלי התוס' (ויקרא י' ט) כתב: ולפי שנקנסה מיתה על האדם בשביל אותו יין נהגו העולם כשהמברך הציבור אומר סברי מרן, והם עונין לחיים, וכן מצינו בשלהי במה אשה (שבת סו:). מעשה בר"ע שעשה משתה לבנו, ועל כל כוס וכוס אמר חמרא וחי לפוס רבנן ולפוס תלמידיהון, ע"כ.

אידישע שמועס'ן

ונקרב בעל הבית

אליהו כאפט דעם גנב

האט צוגענומען דעם אוצר, ער איז געבליבן אן קיין איין פרוטה פון זיין אפגעשפארטע געלט.

דער חסיד איז גלייך געלאפן צום רבי'ן און אויסגעגאסן פאר אים זיין ביטער הארץ, ער האט געבעטן דער צדיק זאל מתפלל זיין ער זאל צוריק באקומען די גניבה, זייענדיג א ריכטיגער חסיד מיט אמונת צדיקים האט ער געגלויבט באמונה שלמה, אז גלייך ווען דער צדיק וועט אריינקוקן אין חומש וועט ער זיכער טרעפן דארט דעם גנב, און אים זאגן וויאזוי ער קען צוריקבאקומען זיין אפגעשפארטע געלט פון אים.

דער חסיד האט געהאט א געפיל אז עס רעדט זיך נישט פון א דרויסנדיגן גנב וואס האט פשוט איינגעבראכן ביי אים און צופעליג געטראפן דעם אוצר, ער האט געשפירט אז דאס איז געווען איינער וואס קען אים גוט און ווייסט וואס עס טוט זיך ביי אים אינדערהיים, עס האט אים אויסגעקוקט ווי דער גנב איז נאר געקומען נעמען דעם אוצר פון וואס ער האט געוואוסט און אלעס אנדערש האט ער געלאזט אומגעריירט, ממילא האט ער געהאלטן אז איינמאל דער רבי וועט זען אין חומש ווער דאס איז וועט ער גלייך צוריקבאקומען די גניבה.

אבער דאסמאל האט דער רבי נישט געעפנט דעם חומש, דער רבי האט

אין דראהאביטש האט געוואוינט א צדיק וקדוש מיטן נאמען רבי מרדכי'לע לעטניר זצוק"ל, מחבר ספר מאמר מרדכי, א תלמיד פונעם הייליגן חוזה פון לובלין און קאוניצער מגיד זצוק"ל.

אסאך אידן פלעגן קומען צו אים בעטן ברכות און פועל'ן ישועות, זיין מנהג איז געווען אז ווען איינער איז געקומען צו אים עפעס פרעגן אדער בעטן אן עצה אדער א ישועה, האט ער געעפנט דעם חומש וואס איז שטענדיג געווען אויף זיין טיש, ער האט אריינגעקוקט אין דעם אויף א מינוט, און נאכדעם האט ער געענטפערט פארן חסיד קלארע ווערטער.

"ווען מען ווייסט וויאזוי אריינצוקוקן אין די הייליגע תורה", האט ער אמאל געזאגט, "טרעפט מען דארט אלעס, אן אויסוועג צו אלע סכסוכים און

אן ענטפער אויף אלע פראגעס און ספיקות, אין די הייליגע תורה שטייט אלעס פונקטליך, מען דארף נאר אריינקוקן מיט ריינע אויגן".

די תלמידים און חסידים האבן טאקע געוואוסט יעדן מאל ווען זיי באקומען אן ענטפער אז דער רבי האט געקוקט אין חומש, אבער וואס פונקטליך ער האט דארט געזען און וויאזוי ער האט געטראפן די תשובה מרומז אין פסוק האט מען קיינמאל נישט געוואוסט. חוץ איינמאל ווען דער רבי האט געוויזן פונקט וואו ער האט געטראפן די תשובה קלאר און דייטליך אינעם פסוק.

אזוי איז געווען די מעשה:

איינער פון די פארמעגליכע בעלי בתים פון שטאט האט פארמאגט א דירה וואס ער פלעגט פארדינגען פאר איינעם פון די חסידים פון ר' מרדכי'לע. דער חסיד האט אלע זיינע יארן אפגעשפארט א פרוטה נאך א פרוטה צו קענען התונה מאכן זיינע קינדער, האט ער געהאט באהאלטן אין זיין דירה א שיינעם סכום געלט.

איין טאג איז ער געווארן ערשטיגט צו זען אז עס איז געווען א גניבה, מען האט איינגעבראכן אין די דירה און מען

נא להתפלל
לרפואת האברך
ברוך שמעון דוב בן
הינדא
הזקוק לרחמי שמים
מרובים

חבורת נבחי הש"ס

שע"י ועד מפעל התורה תולדות אהרן
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שמחים אנו להציג בזה סדר הסגנון החדש בחברת 'נבחי הש"ס'

שהוקם בעת פעמד ההוד והדר 'כבוד חכמים ינחל'
עפ"י הכוונתו ובהתייעצותו של כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

- א. יום הבחינה הראשונה, בסגנון החדש, - יתקיים אי"ה ביום שני, פרשת תרומה, כ"ו שבט הבעל"ט, בשעה 9:00 בדיוק.
- ב. אופן עריכת הבחינה, יהא בנוי בע"ה בצורה מיוחדת השווה לכל נפש ונפש.
- ג. דפי הבחינה בפרק הזהב: מוד - מנו: (כולל) - סה"כ: 6 דפים.
(כמו"כ יתקיים בחינה נפרדת על כל פרק המפקיד לנבחנים הותיקים).
- ד. מקומות הבחינה: בכל בתי מדרשונו בארה"ק ובחול"ל, - בשעה הנ"ל.
- ה. לעידוד הבחינות - בזמנו - הגרלה מיוחדת כמיון לאלו שיחזרו ג' בחינות הבעל"ט בזמנו, על נסיעה לקרעסטיר בהיולא קדישא ג' אייר הבעל"ט.
[לאלו שמאיזה סיבה שהוא לא הספיקו להחזירם בזמנו, - ניתן להחזירם לכל המאוחר עד למחרתו בשעה 12:00 בלילה, אצל הגבאים די ככל קהילה וקהילה, או ל'תיבת הבחינות' שבכל בתי מדרשונו].
- ו. וכן במטרה לעודד הבחינה - ברבים - הגרלה נוספת עבור צורכי חג הפסח הבעל"ט, לכלל אלו שיערכו ג' הבחינות בעת הבחינה בביתנו.
- ז. לאור משאת נפשו של כ"ק רבינו עט"ר שליט"א לחזק ולעודד "החזרות", אלו שמשותפים בסדרי החזרות יקבלו בע"ה תשורה הספר הנודע לתהלה למופת "איזהו נשך המבורך-ברית פנחס, - המכאן סוגיות הנגמרא באר היטב, - עד ליבון הלכה למעשה כהיום, לקראת התחלת הפרק בחודש הבעל"ט.
[כלל החברים שמשותפים בהחזרות ניתן למלאות השתתפותם ב'משכצת מיוחדת' שעל הבחינה].
- ח. לאלו ששהים בחול"ל או מכל סיבה שהוא, ניתן לקבל ולהחזיר הבחינה בפקס או בת"ד, - ועליהם לפנות בקשתם מבעוד מועד אצל גבאי הקהילה, - או אצל הרה"ח ר' יואל סאקס שליט"א יו"ר טלפון: 050-417-0347
- ט. לרבים השואלים: נבחנים חדשים שיובחנו ג' חדשים, יזכו גם הם להזכיה המדירה להתברך בברכת הבנים אצל אבינו רענו שליט"א בליל שב"ק.
[כמו"כ נבחנים ותיקים שטרם זכו להתברך, עליהם להודיע לגבאי הקהילה, - או לידי הרה"ח ר' יואל סאקס שליט"א, בטלפון הנ"ל].
- י. חכם עיניו בראשו: לנצל את ימי שישו ושב"ק וכן ימי ראשון ושני הבעל"ט לחזור על העמודים שוב ושוב, וכך יהא תשובותיך ברורים כשמלה, ותרגיש בזה שמחה וסיפוק נפשי.
- יא. עצה טובה קמ"ל: לסכם מדי יום מיד בסיום לימודך ה'בחינות עזר' בקו הטלפון 'קנין התורה' (ראה שינוי במספר: 08-3136-700), ובזה יהא לך קל יותר לענות על הבחינה ביתר בהירות.

מכבוד ובמקרה רב:
חבורת נבחי הש"ס
שע"י ועד מפעל התורה תולדות אהרן

אים געגעבן די האנט און אים ווארעם אנגעוואונטשן אז דער אויבערשטער זאל העלפן ער זאל וואס שנעלער טרעפן די גניבה.

עס זענען אריבער אפאר חדשים און מען האט נישט געטראפן די גניבה, דער חסיד האט אבער נישט פארלוירן זיין אמונת צדיקים, ער איז געווען זיכער אז דעם רבי'ס ווערטער וועלן מקוים ווערן, ער האט געוואוסט אז מען טאר נישט זיין קיין 'דוחק את השעה', אז דער רבי האט געוואונטן וועט עס זיכער איין טאג - פריער אדער שפעטער - מקוים ווערן, עס דארף נאר קומען די ריכטיגע מינוט.

א שטיקל צייט שפעטער איז דער חסיד געהאלפן געווארן מיט א בן זכר, ס'איז אים געבוירן געווארן א יונגל, פארשטייט זיך אז ביים ברית האט ער מכבד געווען דעם רבי'ן רבי מענדלעלע מיט סנדקאות, און נאכן ברית איז דער רבי געקומען צו אים אהיים צו די סעודת מצוה.

צו די סעודה האט ער אויך געלאדנט זיינע באקאנטע, וואס צווישן זיי איז געווען דער בעל הבית פון וועמען ער האט געדונגען די דירה. דער בעל הבית איז נישט געווען קיין חסיד, ער האט זיך געהאלטן א שטיקל למדן און ער האט

אנהייב פסוק זענען "אליהו", דאס מיינט, אליהו הנביא איז אונז מגלה אז דער גב איז דער וואס שטייט ווייטער נאך דעם ווארט "נקרב" וואס דאס איז "בעל הבית" דער בעל הבית פון דעם הויז, ער איז דער גב...
 "יעצט זאגט מיר, אליהו הנביא זאגט אמת?" האט דער רבי אויסגעפירט, ווען דער גאנצער עולם שטייט פארגאפט.
 דער בעל הבית איז געבליבן זיצן בלאס, פון גרויס שאק האט ער נישט געקענט עפענען די מויל.
 נאך א מינוט האט ער אויסגעבראכן אין א געוויין, ער האט פארשטאנען אז ער קען עס מער נישט לייקענען און ער האט זיך מודה געווען אז ער האט עס גע'גנב'עט, ער האט גלייך צוריק געגעבן דאס גאנצע געלט.
 פון דעמאלטס האט ער תשובה געטון און פארשטייט זיך אויפגעהערט חוץ מאכן פון חסידישע רבי'ס, ער האט געזען אז זיי האבן באמת ליכטיגע אויגן און זעען אפן און קלאר אין די הייליגע תורה יעדע זאך אויף די וועלט, אזוי ווי דער רבי פלעגט כסדר זאגן, מ'דארף נאר האבן ריינע אויגן אלעס צו זען...

אראפגעקוקט און חוץ געמאכט פון די חסידישע רבי'ס.

דער חסיד וואס האט געדארפט צוקומען צו די טובות פונעם בעל הבית, האט אים געזעצט אויבן אן געבן רבי'ן. ווען דער רבי האט געהערט ווער זיין שכן איז, האט אים דער רבי געפרעגט: "איר זענט דער בעל הבית פון די דירה אין וועלכע ס'איז פארגעקומען די גניבה?"

דער בעל הבית וואס האט געוואוסט פון די גניבה, האט געענטפערט: "א, טאקע א שרעקליכע מעשה געווען, א מענטש זאל אזוי דערלייגן זיין גאנצע געלט ביז די לעצטע פרוטה אין איין נאכט..."

אבער דא האט זיך פארן בעל הבית - וואס האט נישט געגלייבט אין צדיקים - פארגליט חוץ צו מאכן פונעם רבי'ן, און ער האט אים געזאגט:

"דא ביי די סעודת ברית איז דאך אליהו הנביא זיכער דא, נו, זאל דער רבי אים פרעגן, און ער וועט זיכער זאגן ווער ס'האט גע'גנב'עט די געלט פונעם חסיד..."

דער רבי איז געווארן ערנסט, "געבט מיר שנעל אהער א חומש'ל", האט דער רבי געזאגט פאר די חסידים וואס זענען געשטאנען דארט.

מען האט שנעל געברענגט א חומש. דער רבי האט געעפנט דעם חומש, און מיטן ערשטן מיש האט זיך אויפגעמישט אין פרשת משפטים דער פסוק: "אם לא ימצא הגנב, ונקרב בעל הבית אל האלהים".

"זייט מיר מוחל", האט דער רבי געזאגט פארן בעל הבית, "כאפט א בליק און זעט וואס עס שטייט דא".

"אם לא ימצא הגנב ונקרב, איר זעט? די ראשי תיבות פון די ווערטער

ועד בית המדרש הגדול

תולדות אהרן

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מזלא טבא וגדיא נאה

ברגשי שמחה וחדוה, נשגד ברכת מזל טוב נאמנה, מעומקא דליבא פנימה, אל מול פני ידידנו הנעלה, יקר שבערכין משכמו ולמעלה, נודע ומפורסם בקרב עם סגולה, המוסר עצמו בתמידות, לעבוד ולמשא ברבים וביחידות, לכל עניני הקהילה ברוחניות וגשמיות, אזניו קשובות לכל יחיד מבני הקהילה, לעמוד ולשרת ולדאוג מבלי ליאות ועצלה, זך הרעיון, וברוך הכשרון, איש חי ורב פעלים, ערכו רב כמטמונים, יראתו קודמת לחכמתו, כתר שם טוב הולמתו מרבה פעלים להגדיל תורה ולהאדירה בפעולותיו הברוכים, ה"ה

ה"ר אברהם יואל אייזנבערג שליט"א
חבר ועד הנהלת בית המדרש

לרגל השמחה השרויה במעונו בהכנס בנו **מאיר שמחה** נ"י בנועם עול התורה והמצוות בלב שלם ונפש חפצה, ברגשות עוז הערכה והערצה, נשגד לו בזה את ברכותינו, יתן ה' ויוסיף לו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות מתוך נחת דקדושה והרחבת הדעת מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו להרבות פעלים למען קהילתנו הק' לתורה ועבודה וגמ"ת, ויהי דרכו צלחה ומאשרה, ובכל אשר יפנה ישכילויצליה, עדי נזכה לביאת משיח צדקנו ומלכנו בראשנו בכ"א.

המברכים בברכה ובשמחה
ועד הנהלת בית המדרש

בעדה"ק ירושלים תשכ"א - רח"ו שנת ישראל 35

אראפגעקוקט און חוץ געמאכט פון די חסידישע רבי'ס.

דער חסיד וואס האט געדארפט צוקומען צו די טובות פונעם בעל הבית, האט אים געזעצט אויבן אן געבן רבי'ן. ווען דער רבי האט געהערט ווער זיין שכן איז, האט אים דער רבי געפרעגט: "איר זענט דער בעל הבית פון די דירה אין וועלכע ס'איז פארגעקומען די גניבה?"

דער בעל הבית וואס האט געוואוסט פון די גניבה, האט געענטפערט: "א, טאקע א שרעקליכע מעשה געווען, א מענטש זאל אזוי דערלייגן זיין גאנצע געלט ביז די לעצטע פרוטה אין איין נאכט..."

אבער דא האט זיך פארן בעל הבית - וואס האט נישט געגלייבט אין צדיקים - פארגליט חוץ צו מאכן פונעם רבי'ן, און ער האט אים געזאגט:

"דא ביי די סעודת ברית איז דאך אליהו הנביא זיכער דא, נו, זאל דער רבי אים פרעגן, און ער וועט זיכער זאגן ווער ס'האט גע'גנב'עט די געלט פונעם חסיד..."

דער רבי איז געווארן ערנסט, "געבט מיר שנעל אהער א חומש'ל", האט דער רבי געזאגט פאר די חסידים וואס זענען געשטאנען דארט.

מען האט שנעל געברענגט א חומש. דער רבי האט געעפנט דעם חומש, און מיטן ערשטן מיש האט זיך אויפגעמישט אין פרשת משפטים דער פסוק: "אם לא ימצא הגנב, ונקרב בעל הבית אל האלהים".

"זייט מיר מוחל", האט דער רבי געזאגט פארן בעל הבית, "כאפט א בליק און זעט וואס עס שטייט דא".

"אם לא ימצא הגנב ונקרב, איר זעט? די ראשי תיבות פון די ווערטער

תולדותיו של צדיק

הגה"ק ר' חנניה יום טוב ליפא טייטלבוים זצ"ל, אב"ד סיגעט ומח"ס "קדושת יו"ט", נולד בעיר סטראפקוב ביום א' דשבועות שנת תקצ"ו, לאביו הרה"ק רבי יקותיאל יהודה טייטלבוים זצ"ל בעל ייטב לב ואב"ד סיגעט, ונקרא שמו "יום טוב" ע"ש החג, ונכנס לביתו של אאע"ה על ברכי זקינו הרה"ק בעל ישמח משה ז"ע.

בהגיעו לפרקו נשא לאשה את בתו של הגה"ק ר' מנשה מראפשיץ ז"ע בנו של הגה"ק ר' אשר מראפשיץ ז"ע, ואחרי שעברו כמה שנים ולא נפקדו בזש"ק, כי כידוע סבל הרבה מצער גידול בנים, אז נשא בזיו"ש את הרבנית מרת חנה ע"ה בת דודו הגה"ק ר' יואל אשכנזי אבד"ק זלאטשוב ז"ע.

שימוש חכמים

הרה"ק זכה להתאבק בעפר רגלי הרה"ק מצאנז ז"ע, והיה אצלו תלמיד מובהק, ובכל פעם שהיה הרה"ק מזכיר את שם רבו הקדוש מצאנז ז"ע, היה מזכיר את שמו בדחילו ורחימו "דער הייליגער רב" או "דער רב זכרונו לברכה", והגה"ק מסאטמאר ז"ע [בנו חביבו של הרה"ק] אמר, כי בכל פעם שהזכיר אביו הרה"ק את שם רבו הנ"ל, הבחינו עליו איך שהוא מתרומם קצת מכסאו בירת הכבוד.

עוד סיפר הגה"ק מסאטמאר ז"ע על גודל השתוקקותו של אביו הרה"ק לשמש את רבו הק' מצאנז ז"ע, שלעת זקנותו של הדברי חיים ז"ע, היה הולך תמיד נשען ע"ג ב' משמשיו משום תשות כוחו, ולכן בכל פעם שקם הרה"ק מצאנז מכסאו היו כל התלמידים נדחקים כדי לזכות לשמשו, והיה פעם בעת שקם הד"ח מכסאו, והבחין שגם תלמידו הרה"ק נדחק לזכות בדבר, אז המתין הד"ח על מקומו עד שניגש הרה"ק, ובו בחר מכל התלמידים להניח ידיו הקדושות עליו.

אם תעזבנו יום

סיפר הרה"ק מסאטמאר ז"ע, שאביו הרה"ק היה נוסע לצאנז בקביעות, באופן שבמשך השנים יצא שבכל יום מכל ימות השנה (לסירוגין) הסתופף בצל רבו בצאנז, ובכל יום הזכיר בגעגועים את נסיעתו לצאנז ואת הסתופפותו אצל רבו ביום זה.

והנה פעם אחת ביום פשוט ארז הרה"ק את חפציו ולקח מקלו ותרמילו וישם לדרך פעמיו, ושאלו אותו להיכן נוסע, ותשובתו היתה כי נוסע להסתופף בצל רבו בצאנז, ושאלו אותו למה נוסע היום, הרי לא שבת היום ולא חודש היום, והשיב שראה בחשבוננו שכבר היה בכל ימות השנה בצאנז ולא נחסר לו רק יום אחד הזה שעדיין לא היה בו בצל רבו, ולכן נוסע כעת להשלים חסרונו.

את שבתות"י תשמור

כמו כן הסתופף בצל הרה"ק מהר"א

ועוד אמר אז אביו, "אם הוא יהיה רב כאן בעיר, אזי תמשיך העיר סיגעט להיות עיר וואונגארין תשאר מדינה".

ואכן היה תמיד לוחם נגד כת הציונים, והיה מהלוחמים הראשונים להנהיג בסביבותיו את הטיילונ"ג בין הארטודוקסן לבין המתקדמים, והחרים את הכתבי עת והספרים של הציונים שבדורו, וכן בנו הגה"ק מסאטמאר אמר ששיטת ההתבדלות מהציונים הרשעים למד מאביו הרה"ק ז"ע.

זקן ויושב בישיבה

בימיו נתוספו ספסלי בית מדרשו בסיגעט, ובישיבתו הרמה למדו כשלוש מאות בחורים.

הרה"ק היה דורש ותובע מתלמידיו בישיבה שיעסקו בעיקר בהיות דאביו ורבא בגפ"ת, וסיפר אחד מתלמידיו, שפעם הלך הרה"ק להתפלל ומצא את אחד הבחורים כשנכנס לביהמ"ד, ושאלו הרה"ק היכן ה' בשעת הלימוד בקדרותא דצפרא, והשיב שהלך אז לטבול במקוה.

אז אמר לו רבו הרה"ק: הנה מה טוב ומה נעים שבחור הולך בכל יום למקוה, אך זה אינו העיקר, כי היצה"ר מסכים לזה מאוד שבחור ילך למקוה ויתפלל וירבה בחומרות והידורים וכדו', אך לדבר אחד אין היצה"ר מסכים, וזהו לימוד גמרא תוספות דייקא, (ובל"ק: נאר גמרא תוספות קען נישט דער יצה"ר פארנעמין, אבער צו אלע אנדערע זאכען איז ער מסכים).

הקים הזת על תילה

פעם אמר הרה"ק שכאשר יבא בעולם העליון וישאלו אותו על אודות פעולותיו למען יהדות בעוה"ז, אז יענה שהלביש שטריימלעך לבני, כי בשנים קדמוניות לא הלך כ"א במדינה זו עם שטריימ"ל רק יחידי סגולה מהחסידים, אבל הוא הנהיג דבר זה באונגארן שגם החיצוניות יחא בדרך החסידות, ומרגאל בפומי"ל לומר ששטריימ"ל עצמה אין בו קדושה, אבל כיון שרואים שכל

מזידיטשוב ז"ע, וסיפר בנו הגה"ק מסאטמאר שכשנסע בפעם הראשונה לשבת לזידיטשוב, ובאמצע השבת חשב אצלו שלא יסאר כבר על שבת הבאה, אבל כשהגיעו לברכת המזון וכיבד הרה"ק מזידיטשוב ז"ע לאדם אחר שיברך, אז פנה אל הרה"ק ואמר לו: "איר וועט די אנדערע וואך בענטשן", ואז ראה הרה"ק שהרגיש במחשבתו זו, שרוצה להישאר שם על עוד שבת אחר, וכן הוה.

כל רז לא אניס ליה

דרכו של הרה"ק מזידיטשוב ז"ע, היתה שבעת אמירת התורה בסעודה שלישית, היה מתחיל לומר פסוקי תורה מפרשת השבוע עם פירש"י (וגם התיבות הלועזיות לא הניח מלאומרם), ואח"כ אמר עוד מדרשים וזוהר, ואח"כ התחיל לומר חידושי תורתו בסתרי התורה.

ויהי אחרי השבת כשנכנס הרה"ק להיפרד מרבו, שאלו רבו אם הבין את החידות שאמר בעת שלש סעודות, והשיב שלא הבין אותם, ואמר לו ששני סיבות יש בדבר, כי הרה"ק מזידיטשוב היה כבד פה, ורק מי שהיה רגיל בלישניה היה יכול להבין את מאמרו, והסיבה השנית הוא שאין לו עסק בנסתרות, ואז הוציא הרה"ק מזידיטשוב את הספר הקדוש "עץ חיים" ולמד אתו קצת, ונענה לו: "יעצט וועט איר שוין אליין קאנען", ואז הוסיף ואמר, הלא בודאי תהיו רבי, ע"כ אימא לך תלתי מילי שיועילו לכם לעתיד, ואמר לו. (ובסוף ימיו אמר הרה"ק, שלא היה יום שלא הועילו לו דיבורו של הרבו הק' מזידיטשוב).

תשית לראשו עטרת

בשנת תרכ"ד כשהיה רק בן כ"א שנה נתקבל לאב"ד בעיר טעטש, ושימש שם ברבנות יו"ט שנים, ואחר הסתלקותו של אביו הרה"ק בעל ייטב לב ז"ע בשנת תרמ"ג, מילא מקום אביו בעיר סיגעט ע"פ צוואתו, באמרו "חנינא בני ישב על כסא".

יום ראשון פ' תרומה כ"ה שבט
באולם "חינוך ירושלים" ירושלים

בשבת הודי' להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו
הננו להזמין את ידידנו ומכירינו
לשמחת הבר מצוה של בננו היקר

כמר **יואל נ"י**

שתתקיים ביום ראשון פרשת תרומה כ"ה שבט תשפ"ה
באולם "חינוך ירושלים" שכונת בית ישראל

קבלת אורחים מושעה 8:30 בערב
ובתת"ד שמחה במעונכם ישמח לבנו גם אנו

בברכה

מנחם מנדל פפנהיים וב"ב

בן הר"ר אשר זעליג שליט"א
חתן הר"ר אהרן שיישא שליט"א

ומשפע מצות תפילין ותשמן עלי ליהוה לי חיים ארוכים ושפע קודש

יום ראשון פ' תרומה כ"ה שבט
באולם "פארהאנד" בית יעקב הישן

בשבת הודי' להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו
הננו להזמין את ידידנו ומכירינו
לשמחת הבר מצוה של בננו היקר

כמר **יואל נ"י**

שתתקיים ביום ראשון פרשת תרומה כ"ה שבט תשפ"ה
באולם "פארהאנד" בית יעקב הישן

קבלת אורחים מושעה 8:30 בערב
ובתת"ד שמחה במעונכם ישמח לבנו גם אנו

בברכה

מנחם מנדל פפנהיים וב"ב

בן הר"ר אברהם שליט"א
חתן הר"ר יעקב דאוידאוויטש שליט"א

ומשפע מצות תפילין ותשמן עלי ליהוה לי חיים ארוכים ושפע קודש

שערה מהשטריימ"ל מנגח אותם (המאדערנ"ע) - זהו סימן שהוא מלא קדושה.

מסירות נפשו לה' בכל עת

בקדושת יו"ט (וישב) כותב הרה"ק בזה"ל: צדיקים אשר הם למעלה מהטבע, בכל עת ובכל זמן ורגע עומדים הכן למסור נפשם ולבבם עבור קדושת שמו יתברך, ולבם בויער תמיד ברשפי אש שלהבת קה, כמו ששמענו וראינו בצדיקי אמת שבכל דור ודור וכו' עיי"ש. וכן היו מעידים תלמידיו, שרבים היה מוכן ומזומן תמיד למסור נפשו ולשחוט את עצמו לפני הבור"ע, והיו אומרים שרק הסכין לשחיטה היה חסר לו, אבל בנפשו ברוחו ובנשמתו היה כבר מוכן בכל רגע לפשוט צוארו על המזבח למען כבודו יתברך.

וכה כותב עליו תלמידו הגה"צ האב"ד האדאד בהקדמת ספרו דברי יוסף, "שזכיתי ללמוד אצל כ"ק מרן אמ"ו הגה"ק רשכבה"ג מרן בעל קדו"ט האב"ד מסיגוט זצ"ל זי"ע ועכ"א, אשר היה עולה תמימה, ועמד בכל רגע למסור נפשו עבור קדושת השם ית"ש ועבור כלליות ישראל".

כמו כן בספר הין צדק מהגה"צ אבד"ק דרגמירעשט מתלמידיו של הרה"ק, כותב ששמע מרבו בעל קדושת יו"ט ביום פורים בעת עריכת שולחן הטהור שאמר, "שמשתוקק מאד שימות על דבר כבוד שמו יתברך, ויתקדש שם שמים על ידו, ונפשו אוותה מתי יבוא לידי ואקיימנה, וככה הרחיב הדיבור בצפיה שימות על קידוש שמו ית', ותסמר שערות ראשי ותצילנה אוזן שומעת דברים היוצאים מן הלב הארי הח"י חוצב להבות אש עכ"ל.

קדוש מרחם

כשהגה"ק משימלויא נשא דברי הספד על הרה"ק, אמר בזה"ל, "ומי אנכי לספר בשבחיו גודל חסידותו וקדושתו, אך הנני להזכיר מה שאמר לי דודי זצ"ל בשם אביו הגה"ק (בעל קול אריה) זי"ע בזה"ל, "כמדומה לי כי ליפאלע לא טעם טעם חטא".

פעם היה הרה"ק אצל הגה"ק משינאווא זצ"ל, וכבודו לומר דברי תורה, והרה"ק מיאן, והרה"ק משינאווא הפציר בו, והשיב הרה"ק שהוא בא אליו לשמוע דברי תורה ולא לומר, ואחר שהפציר בו, ענה הרה"ק משינאווא ואמר, "הוא אשר דיבר לעם סגולתו", רק זהו יכול לדבר דברי תורה לעם סגולתו, "מי שהוא שמור לקדשו מבואו ועד צאתו, מי שהוא בקדושה מבואו לעולם הזה עד צאתו לעולם הבא.

ענוה יתירה

כנכתב לעיל היה מאוד מצויין במדת הענוה, וסיפר הגה"ק מסאטמאר משפלות רוחו של אביו הרה"ק, שפעם אחת בעת שהלך לתשלך ביום י"ג מדות שבין כסא לעשור, וכל הציבור הלכו ברגליהם והרבה מהם נסעו בעגלות קטנות, ורק הרה"ק נסע בעגלת צב ומרכבה גדולה, ואמר אז הרה"ק בדרך צחות, כל העם יש להם עוונות מועטין, על כן די להם לנסוע בעגלות קטנות, משא"כ אנכי בעניי יש לי חבילות גדולות של עוונות ופשעים, ועל כן הנני נצרך ליקח מרכבה

גדולה להסיעם.

פזר נתן לאביונים

הרה"ק הי' מופלג במדת הצדקה והחסד, ופיזר נתן לאביונים את כל אשר לו, וכל ימיו התעסק במעשי הצדקה להחיות נפשות ישראל, וכמו שהגה"ק מסאטמאר סיפר שאביו הי' סועד בכל יום סעודתו עם הרבה אורחים כדרך רבו הדברי חיים מצאנז זי"ע, שהיו אוכלים על שולחנו הרבה אורחים מדי יום ביומו.

שבת קודש יום חמדתו

אם כי הי' עמוד העבודות בכל דרכי העבודה, הרי פי כמה הי' לו עבודה נשגבה בקדושת השבת. וכפי שהעיד הגה"ק משימלוי זצ"ל בהספידו, שקדושת השבת הי' ניכר אצלו עד להפליא, ומפיו הק' לא זו שבת קדושת השבת באהבה חבוקה ודבוקה, והרבה לחזר ולשנן לתלמידיו על גודל מעלתה, וגם ספרו הק' קדושת יו"ט מלא מדברי התעוררות על שמירת שב"ק, ועל לימוד שב"ק וכדו', והרבה הפעיל בעירו למען כבוד השבת, ואכן קדושת היום היתה בתפארתה בעיר סיגעט, עד שגם במקום חניית מסילת הברזל (באהן), לא הי' אף אחד עולה או יורד ביום השבת, ומספרים שכשהערל מנהיג הבאהן הגיע לסיגעט אז במקום להכריז "סיגעט" כנהוג, הי' מכריז בצחוק "שבת". והרה"ק לא היה משתמש אף בחול בעלעלקטריק, שלא רצה שיהי' יותר אור ביום חול מביום שב"ק שהשתמש בה רק בנרות, וכשהי' באים אצלו בבקשה להוושע בדבר ישועה ורחמים, אמר לפעמים "איר זאלט קומען צו מיר אויף שבת".

הרה"ק היה מיוחד בבחינת "ממהר לבוא", כי מיד כשהגיע חצות היום של יום ועש"ק הי' שואל בכל שעה אם הגיע הזמן של שב"ק, והי' פורש ממלאכה בעת שהגיע זמן כניסת השבת בארץ ישראל. והיה אומר כשיצואין מן המקוה בערב שבת "זעהט מען בחוש ווי די שטיינער בליטשקען", והם צועקים שבת שבת. כמו"כ לא היה ישן כלל ביום שבת, כי הי' אומר ה"שומר שבת", צריכים להיות שומר על שבת, ושומר הרי אסור לו לישון.

וכן היה "מאחר לצאת" שגם אחר סעודת שלישית הכירו עליו גודל צערו על יציאת יום השב"ק, שמוכרח להפרד מקדושת השבת, והיה ניכר על פניו שכואב לו הדבר עד דכדוכה של נפש.

וחסידים מספרים שפעם ישב הרה"ק שקוע במחשבותיו ואמר: הנה מה טוב ומה נעים הי' אם היו יכולים לצרף את לילי טבת הארוכות וימי תמוז הארוכים, ולעשות מהם ביחד יום שבת קודש, יומא אריכתא.

פחד מפיגו

סיפר הגה"ק מסאטמאר שפ"א בפורים שחל להיות בערב שבת ששה אביו הק' יין לבסומי עד דלא ידע, והיה יושב על כסאו ומראהו היתה נורא, ונבהלו החסידים העומדים שם וייראו לנפשם כי עוד מעט זמן כניסת השבת מתקרב ובא, ורבים יושב ודומם כמעט מבלי הכרה, אמנם

סמוך לכניסת השבת הכה הקדושת יום טוב באצבע צרידה על השולחן וצווח תיבת "שבת", וקם מן השולחן כאחד האדם ובין רגע נתהפך לאיש אחר, והלך למקוה וירד וטבל, ואף שהי' שם כעשרים מדריגות לירד לבור הטבילה ירד אותם לבדו מבלי משמש, ועבד את עבודת השבת קודש כאלו לא היה דבר, וראו אז הכל בחוש כי הוא פושט צורה ולובש צורה מרגע לרגע, וכידוע דבראשית נוסריקון ירא-שבת (כמ"ש בתיק"ז) ויין קשה פחד מפיגו, ומאימת קדושת שבת פג יינו מעליו).

שבת אחים

סיפר הרה"ק מסאטמאר, שבעיר סיגעט הי' ת"ח אחד שלא הי' נמנה על עדת החסידים ולא הלך לשולחנותיו של אביו הק', ופעם אחת בחג השבועות ראה איך שהחסידים אצים ורצים לשולחן הטהור, אז דימה בנפשו שהגם שהרבי יאמר ד"ת, אבל מה ערכה של תורת הרב לגבי לימוד כמה דפים בגפ"ת וכדומה, וכן עשה והתחיל ללמוד כמה דפים, וכשגמר וראה כי עדיין יש לו זמן, עלה בדעתו דכיון שאלפים מישראל מקרוב ומרחוק הולכים אל הרבי, גם הוא ילך לראות מה עושים שם הרבי וחסידיו, והלך אל השולחן, והרה"ק אמר אז תורה והקשה כמה וכמה קושיות, והת"ח הנ"ל נכנס לבית המדרש ותיכף כשנכנס הת"ח הנ"ל שינה הרה"ק טעמו ודיבורו, והתחיל לדבר מענין "אם מותר לבטל תורה בשביל לילך למסיבת מרעים ידידים וחסידים", ובענין זה תירץ הרה"ק כל הקושיות שהקשה בד"ת, ומכל החסידים לא הי' אף אחד שידע פשר הדבר בשנותו את טעמו לדבר מענין זה, חוץ מאותו ת"ח שהבין כי אליו ירמזון מליו, ותיכף ומיד אחר זה נכנס להרה"ק והתנצל בפניו, ומני אז בא אליו בקביעות כי ראה כי רוח ה' דבר בו.

ראשית חכמה יראת ה'

סיפר הרה"ק מסאטמאר שפעם נתן הרה"ק לאחד מתלמידיו לרגל יום חתונתו במתנה את הספר הקדוש 'ראשית חכמה', והחתן אמר להרה"ק שכבר יש לו באוצרו את הספר ראשית חכמה, והשיב לו הרה"ק בדרך צחות, אמת אולי יש לך ה'ראשית חכמה' שלך, אבל אני רוצה ליתן לך ה'ראשית חכמה' שלי! (ובליק: דו האסט דיין ראשית חכמה, אבער איך וויל דיר געבען מיין ראשית חכמה), וכמובן כוונתו הקדושה סובב על הפסוק "ראשית חכמה יראת ה'", שהלה אמר להרה"ק שכבר יש לו ראשית חכמה אבל מרן הרה"ק רצה להשפיע עליו מיראת שמים שלו.

ונרן את לחמן וגו'

סיפר הגה"ק מסאטמאר שפ"א ביקר אצל אביו הרה"ק תלמידו האבד"ק נירבאטור זצ"ל, והיה בדעתו לשבות גם על שב"ק בסיגעט, ויהי בליל שישי אחרי חצות הלילה (שעה שתיים לערך) נכנס פתאום הרה"ק לחדר השינה שלהם, שם היה ישן גם הבחור המשב"ק, והעיר את המשב"ק משינתו וצוהו שיביא לו מיני מזונות [ואמר הרה"ק מסאטמאר כי הדבר הזה היה מאד לפלא, בידעו שאביו מקפיד מאד שלא להעיר אף אחד מבני ביתו או משמשיו

משינתם, ובכל פעם שנכנס לחדרם היה רגיל לחלוץ מנעליו ולילך בפחמקאות כדי שלא יקיצם משינתם, על כן הרהר בלבו שאביו חלוש והחזק לאכול משהו לחזק (כחן), וראה איך אביו הרה"ק נטל את המזונות מיד המשב"ק ומצניעו סמוך להחלון, והיה דבר זה לפלא גדול, שלא הורגלו בכך לראותו מצניע מזונות.

בין כך ובין כך עברו כמה שעות, ולפנות בוקר בא הרב מינרבאטור לחדר הרה"ק, ואמר לו שבילילה קיבל דילוג רב (טעלעגראם) שהוא צריך לנסוע הביתה תיכף ומיד מחמת איזה סיבה, וע"כ בא כדי להתברך בברכת פרידה, כי בבוקר נוסע מסילת הברזל (באן) מסיגעט. ואז נטל הרה"ק את המזונות מהחלון ואמר לו, בהיות שכבודו נוסע דרך עיר נירדעהאז, ע"כ הנני בבקשתי שיקח את המזונות ויתננו לאיש פלוני שהוא חולה מסוכן, כדי שיהיה לו השיריים לסגולה לרפואה. ובשעת מעשה הזכיר הרה"ק את דברי האוהב ישראל (בפרשתינו) עה"פ "ועבדת את ה' אלקיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך", וזל"ק: או יאמר על דרך שאמרו חז"ל (פסחים עא.) כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך, עיי"ש, היינו לאשר היתה הברכה שורה בכל אשר לו, לכן כל מי שנטל ממנו איזה דבר שכבר שרתה עליו ברכת ה' היה ג"כ מתברך, וז"ש הכתוב ועבדתם את ה' אלקיכם שהבטיחנו השי"ת "וברך את לחמך" וגו' והסירותי מחלה מקרבך, היינו שהשי"ת יברך לחמו ומימו של הצדיק העובד את ה', וכל מי שיאכל ויטעום אצלו ישלח לו השי"ת מבוקשתו הצריך לו, כגון רפואה למי שצריך רפואה, וכדומה שאר מבוקשים בגשמיות וברוחניות, עכדה"ק ז"ל.

ואמר ע"ז הגה"ק מסאטמאר שהפלא הגדול בעיניו לא היה בעצם המופת והרוח הקודש שחזה הרה"ק מראש שהרב מינרבאטור יבוא בבוקר, ושהאיש ההוא צריך רפואה, ומה שהכין מראש מזונות לשיריים לרפואה, אלא הפלא הגדול היא מה שאביו הק' אמר על עצמו דברי האוהב ישראל הנ"ל, כיון שהיה דרכו בקודש בהצנע לכת יתירה והסתיר מעשיו מאוד.

דרכי החסידות

הרה"ק מסאטמאר ז"ע סיפר פעם בזה"ל, כד הינא טליא היה פעם המדובר אצל אבא מארי ז"ל בענין דרך החסידות, ופנה אלי ואמר לי, התדע מה זאת דרך החסידות בזמנינו, עיקר החסידות בדורנו הוא, שיהיה לאדם מסירות נפש שלא יזוז אף כקוצו של י"ד מהשולחן ערוך, ושיהיה לאדם מסירות נפש לעשות טובה ליהודי בגופו ומאודו, עכלה"ק.

כל היוצא מפיו יעשה

אחד תלמידיו היה נראה כגיבור חיל גבה הקומה, ולכן היה ירא לנפשו מאוד שלא יתגייס לצבא, ונסע לסיגעט וביקש את ברכתו שיתפלל בעדו, ואמר להרה"ק הן רבינו רואה שהנני בריא אולם וכחי חזק ומפחד אני שלא אצא לחפשי, ונענה לו הרה"ק: "גיי דו פארעך, גיי דו פארעך" ופטרו לשלום. וכשהגיע ללשכת הגיוס עלה פארעך על ראשו ודנו אותו לחולה מסוכן, ואמרו לו שסכנה מרחפת לבריאותו וילך וישב לביתו, וכשחזר פחד מאוד שאולי צודקים דבריהם שהוא חולה, ורצה לנסוע לסיגעט לבקש עזרה וישועה ע"ז מהרה"ק, וקודם שנסע הלך לרחוץ את בשרו, ולפלא שירד מעל הראשו כל הפארעך והי' כבתחילה.

להביא אל המקום אשר הכינותי

בליל שבת קודש פ' משפטים תרס"ד, בשבתו האחרונה של הרה"ק עלי אדמות, גברה עליו מחלתו והורע מצב בריאותו, ובסעודת ליל שבת קודש היו נוכחים מספר מצומצם ב' או ג' אנשים, ואמר אז תורה עה"פ ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם, ופי' התרגום ואילין דינא די תסד"ר קדמיהון, ואמר ע"ז הרה"ק ואילין דינא די תסד"ר היינו הדינים של שנת תרס"ד, יהיו קדמיהון, שיחולו על אומות העולם, ומפאת חולשתו נחלש קולו ויסף ולא דיבר יותר, ולא יכלו לשאלו פירוש הדברים.

וביום שב"ק בבוקר הורע מצבו של הרה"ק ביותר, והיה קשה עליו הנשימה וישב על כסאו ולא שכב במטה כי כך היה נוח לו הנשימה, וכשהגיעו לקריאת התורה בעליית ששי, נסתפק

בדעתו אם יקראוהו לששי או לא, כי היה קשה עליו לעמוד מכסאו, ואחרי שעמד נבוכ בזה החליט לעלות ואמר: אעלה עוד לתורה אך הפעם, (בל"ק: לאמיר נאך דאס איינע מאהל עולה זיין), והתבונן ואמר אשר קריאת הששי בפרשה זו מתחלת: הנה אנכי שולח לפניך מלאך לשמרך בדרך, "ולהביאך אל המקום אשר הכינותי", וראה בזה רמז על הסתלקותו לחיי העולם הבא.

ביום א' תרומה ערב ר"ח אדר תרס"ד, בשנת הס"ח לימי חייו, כבה נר ישראל, ושבק חי"ם לכל חי, כאשר אזהרתו האחרונה לפני הסתלקותו היתה בעניני תיקון המקוה טהרה בעיר, ויצאה נשמתו הקדושה בטהרה במעמד בניו ותלמידיו הגדולים.

גדולים צדיקים במיתתם

אחד מתלמידיו שלא נתברך בזרע של קיימא ונסע להרה"ק הרבה פעמים שיקש עליו רחמים, ולא נענה לו הרה"ק, וכששמע שהרה"ק נסתלק לח"ע הגיע לסיגעט בעת סתימת הגולל, ובכה מאין הפוגות כי אל מי מקדושים יפנה כעת, ונכנס אחר כך להרה"ק מסאטמאר שאמר לו "גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם", וכן הי' שלתקופת השנה נולד לו בן זכר.

רחמנא אידכר לן זכותיה

יפה הדבר לכתוב כאן מה שסיפר הרה"ק מסאטמאר, שבהיותו במצור ובמצוק בימי המלחמה הנוראה, בהיותם על הבאן (מסילת הברזל) שנסעה מפעסט לבערגן בעלזן, ונתודע להם סמוך להגבול שהבאן שינתה את פעמי' ונוסעת לגיא ההריגה לאושוויטץ, והמתינו באמצע הדרך כמה ימים ויצאו מהבאן, ויחד רבינו חרדה גדולה עד מאוד, והתפלל אז להשי"ת ואמר: "רבונו של עולם, מימי לא השתמשתי בזכות אבי למען צרכי, אך כעת בצרה גדולה אנחנו, הושיעני נא ורחמנא אידכר לן זכותא דאבא מארי", וכידוע ניצל אז בחסדי השי"ת.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

יום חמישי פ' תרומה אור ל' שבט א' דר"ה אדר באולם "בנות ירושלים" ירושלים

קול ששון קול התן וקול שמחה וקול בלה

בשבת והודי להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו

הננו להזמין את ידינו ומכירינו לשמחת נשואי צאצאיו

החתן הבחור המופלג הכלה בתולה המיוחלת יהודה הבתן נ"י גיטל לאה תחי'

שתתקיים ביום חמישי פ' תרומה אור ל' שבט (א דר"ה אדר) באולם "בנות ירושלים" רח' בהר"ן 17 ירושלים

החופה תתקיים בעו"ה בשעה 6:00 ובתת ד' שמחה כמעוננם ישמח לבנו גם אנו

הורי החתן הורי הכלה

יעקב אייזיק הערשטיינבערגער וב"ב יעקב הלוי סטאריק וב"ב

הר"ר יוסף מאיר הבון שטיינבערגער וב"ב הר"ר אברהם ישעי' הלוי סטאריק וב"ב

הר"ר שלמה הייזש וב"ב הר"ר גבריאל חיים צבי הלוי שיטא וב"ב

ברת קרישבעק תחי'

העילה לתורה בשבת קודש פרשת משפטים בבית המדרש תולדות אדרן קרית רמ"א בית שמש

יום שני פ' תרומה כ"ו שבט באולם "מנוחה ושמחה" בית שמש

בשבת והודי להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו

הננו להזמין את ידינו ומכירינו

לשמחת הבר מצוה של בננו היקר

כמור מרדכי דוד נ"י

שתתקיים ביום שני פרשת תרומה כ"ו שבט תשפ"ה באולם "מנוחה ושמחה" רח' הון איש 13 בית שמש

קבלת אורחים משעה 8:30 בערב ובתת ד' שמחה כמעוננם ישמח לבנו גם אנו

בברכה

שמעון דוב ליבערמאן וב"ב

בן הר"ר אברהם נחום שליט"א

חתן הר"ר צבי אלימלך בלום שליט"א

ומשפע מצות תפילין יתמשך עלי' להיות לי חיים ארוכים ושפע קודש

יום שני פ' תרומה כ"ו שבט באולם "מגן אברהם" בית שמש

בשבת והודי להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו

הננו להזמין את ידינו ומכירינו

לשמחת הבר מצוה של בננו היקר

כמור מנחם צבי נ"י

שתתקיים ביום שני פרשת תרומה כ"ו שבט תשפ"ה באולם "מגן אברהם" רח' בן איש חי 7 בית שמש

קבלת אורחים משעה 8:30 בערב ובתת ד' שמחה כמעוננם ישמח לבנו גם אנו

בברכה

אפרים שבתי גוטליב וב"ב

בן הר"ר אברהם שליט"א

חתן הר"ר חיים פערל שליט"א

ומשפע מצות תפילין יתמשך עלי' להיות לי חיים ארוכים ושפע קודש

עגבי הגפן בעגבי הגפן

ס דד בריכה נשטר כזאת, בעת שמחה ומשוע, וזרימה כס
ל מלא שפחתנו שבה, בשמחת ראש המטפחה יפחה, עד בלי די
מ ידית טונו וענתנותו מי ופלו, דרוב שבחיו און למלל, כי המה רבי
ג אור מקודש בעמודי כבית ה' בלילות, חזונה בתורת ה' כישר ונאמן
ט וב שקודתו ועינתו, מתוך מסודות לזולת ודאנט, למען הכלל והפ
ו בתפלה מנוד על משמרתו, בינעות ובדבקות בהשתפכות עבודתו
ב בתפלה מנוד על משמרתו, בינעות ובדבקות בהשתפכות בטוב
ו בעסקו מקדשים, פקודת עני העדה לעמוד במשמחה, בנאמנות דרכו
מ מעיו ביופי לחדר, בנו הקדו והחביב שבחו לספר, ובהלל און גמור
ו וכה לחדר במידותיו המוחזקות, במסירות לזולת ככל כוחו ובכל עז
ל כבוד הדינו והקדש מסוד במיוחד, ובתפלה כנטנה לא להק
ט וב מתקנות התורה אורב, בלימודיו בכלל ושיעורי התורה בפ
ו אהוב על כל מכריו בון והשכל, ושמחה תמיד משרה סביבו
ב רוב שמחה וצחלה נבך, ובפניו נהלל הודו לז' כי טוב
 ובעת השמחה בארמוניו, נודה לארזיניו, כרוב שבה ותהלה,
 לקל נודא עלילה, וכוס של ברכה, נשגר בהערבה קדם
 אבינו וקינינו ועטרת תפארת משפחתנו

ה"ה הר"ה ח המפוראד

משה יהודה הכהן שטיינבערגער שליט"א

ראש כולל הצות 'נחלת ציון'
 וחבר הנהלת העדה החרדית
 והברכה אחת היא לאחינו, גיסינו, ודודינו, היקר והנעים,
 המופלג בתורו"ש, ומקבל כל אדם בסבר פנים יפות,
 הבחור החשוב והנעלה החתן **לוי יצחק הי"ו**
 לדגל שמחת האירוסין למזל טוב עב"ג
 וזאת הברכה שהוויג יעלה יפה כנפן פורחת, מתוך הרחבת הדעת
 ובריות נופא, אושר ועושר יתאחדו על שולחנם כל הימים, בנים
 ובני בנים עוסקים בתור"ס, ע"ד ישראל סבא, המסורה לנו מדוד
 ודוד, ובדבה והצלחה בכל מעשי ידיכם אמן,

העומדים על הברכה

בןך ואחיק:
 נתן צבי, אברהם יעקב, אליהו,
 חיים זיסל, נפתלי הירצקא,

חתיך ואיסק:
 יעקב שאשון ריש, יהודה שבתי ואלאל,
 יעקב יעקב סעצער, אהרן כאנסאל,
 יצחק יעקב בלום

וכל בני האחסנה בני שלמים וכבדים

משתתפי המגבת השנתי ירושלים - בית שמש

פרנס היום

הרה"ח אהרן בלום שליט"א הרה"ח צבי אלימלך בלום שליט"א
 לעי"נ אביהם הרה"ח מרדכי דוד ב"ר בצלאל ז"ל - נלב"ע כ"ד שבט

הרה"ח שמעון שטיינבערגער שליט"א הרה"ח יוסף מאיר
שטיינבערגער שליט"א הרה"ח אברהם יעקב שטיינבערגער
 שליט"א הרה"ח משה יהודה שטיינבערגער שליט"א
 לעי"נ אביהם הרה"ח אליהו ב"ר שמעון ז"ל - נלב"ע כ"ז שבט תשמ"ז
 ולעי"נ אמום האה"ח רבקה בת"ר נתן ז"ל - נלב"ע כ"ט שבט תשמ"ז

הרה"ח חיים יצחק אלטמאן שליט"א
 לעי"נ זוג' האה"ח חוה בת"ר אשר אנשיל ז"ל
 נלב"ע ז"ך שבט תשפ"ג

הרה"ח אליעזר גאבל שליט"א
 לעי"נ אביו הרה"ח יהושע חנוך ב"ר אליעזר ז"ל
 נלב"ע כ"ד שבט תשפ"א

הרה"ח אליעזר סאמעט שליט"א הרה"ח יוסף סאמעט שליט"א
 לעי"נ אחיהם הרה"ח יהושע ז"ל ביבלחט"א הרה"ג אהרן שליט"א
 נלב"ע ל' שבט תשע"ז

הרה"ח יצחק אייזיק שטיינברגר שליט"א הרה"ח יעקב סטאריק שליט"א
 לרגל נשואי בנו שיחי' לרגל נשואי בתו תחי'

הרה"ח יצחק דאווידאוויטש שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח מנחם מנדל פפנהיים שליט"א
 לרגל הבר מצוה לבנו היקר שיחי'

הרה"ח אפרים שבתי גוטליב שליט"א
 לרגל הבר מצוה לבנו היקר שיחי'

הרה"ח שמעון דוב ליבערמאן שליט"א
 לרגל הבר מצוה לבנו היקר שיחי'

הרה"ח שמואל גולדמאן שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח אהרן ברו"מ היימליך שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בנו שיחי'

הרה"ח אברהם יצחק סאקס שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח שמעון ברו"ב פפנהיים שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח אליעזר אהרן רוזנפלד שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח בנימין זעלקאוויטש שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח מאיר ברו"ד סאמעט שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח יעקב ישראל וואלבערג שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

הרה"ח בנימין ברו"א יאראוויטש שליט"א
 לרגל השמחה בהולדת בתו תחי'

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר

הסגולה הבדוקה

להישמר מכל נגע ומחלה

מ'דעדת נישט! ביים דאודענען!

כסא דנחמתא

מריחוק מקום ומקרב לב משתתף אני בצער ומבכה מרה על הסתלקותו לשמי רום של דודי היקר והנעלה, האי גברא רבא ויקירא, חסידא ופרישא, שייף עייל ושייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה, ירא שמים מרבים, הצנע לכת, איש תם וישר, אהוב על הבריות, הי חסיד הי עניו, חסיד המתחסד עם קונו, מוכתר במידות תרומיות ונזהר בכבוד הזולת באופן נפלא מאוד, רודף צדקה וחסד, דולה ומשקה מתורת רבותינו בעבודת ה' בדרך החסידות, מתלמידי הנאמנים דכ"ק רבינו זי"ע ולהבחלה כ"ק מרן רבינו שליט"א, חתן את ביתו על אדני התורה והיורא, וזכה להקים דורות ישרים ומבורכים ע"ד ישראל סבא.

הרב החסיד המפואר

רבי טובי' אביגדור פעלדמאן ז"ל

אב"י בעי"ת מאנסי יצ"ו

ושולח בזה כוס תנחומין לבניו היקרים והנעלים

הרה"ח יואל שליט"א הרה"ח אהרן ארי' משה שליט"א

הרה"ח יונה שליט"א הרה"ח מנחם מענדל שליט"א

הרה"ח יחזקאל ברוך שליט"א

ולכל המשפחה החשובה והרוממה הע"י

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבילי ציון וירושלים ולא תוסיפו

לדאבה עוד ובהמשכת דרכיו ומעשיו הטובים תמצאו ניחומים

ויהי"ר שיקוים במהרה ובלע המות לנצח ומחה ה"א דמעה מעל כל פנים, ובמהרה יקיצו

וירגנו שוכני עפר, ונוכה ליקח יחד לקבל פני משיח צדקנו ומלכינו בראשיתנו בב"א.

המשתתף בצער ובאבל הכבד

מאיר ב"ר אברהם ברוך פוקס

פעיה"ק ירושלים ת"ו

מזלא טבא וגדיא יאה

שטתתתי יתן טלו טבת ביה חסדא ותרבת אמרי טול טבת טולתו טת"מ
מלא טבת טבת טול טבת טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
למיתת טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
אלי טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
לדודי טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
הא וטת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
כ"ק טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
ז"ל טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
והטת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
נ"ק טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ

בטם תהלת המוסדות רבנו ותלמידיו, ובך קרב לך אבי רבתי דן הישין

הרה"ח טת"מ

שמואל הכהן גארדמאן

ט"א - מחטובי אנט בעי"ת בית שמש רמח"ד

עמוד התורן דמוסדותינו הקדושים

לרגל השמחה הטרייה במעונו בהולדת בתו שתת"י למזל טוב

בכח הבטחת התורה והכספי י"ל וברכי:

איתת שפתי טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
והטת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
בשטת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ
צדק טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ טת"מ

הנהלת המוסדות

ע ל י ו ב י מ ש ש ו ו ת ח ת ו נ י מ ע ל ו ז

אונז אלע רופן
אויס בקול אחד!
דעם 'עמוד היום'
לערנען מיר אלע
אין יעדן צייט!

דייענו
כולם
כאחד
נעשה
ונשמע

(משפטים)

א ספעיעלע שמחה העארשט
דעם וואך 'פרשת משפטים'
פאר אונז אלע לומדי 'עמוד היום'
אין מסכת 'בבא מציעא' נאכן
דורך לערנען די 'סוגיות השומרים'
אין עוסק זיין יעצט אין די
אנדערע סוגיות פון פרשת
המשפטים!

חובה!
לאלף זיין קול
כמה דינים/לכות/ סוגיות
למדנו כולנו במסכת בבא מציעא עד
היום שבי"ק פרשת משפטים (בא)
תחכם ותמצא לכה"פ 1260

ברכת מזל טוב לאנשי החשובים

להולדת הבן

הר"ר **אהרן היימליך שליטי"א**
 בן הרה"ח נחום משה שליטי"א - חתן הרה"ח מרדכי גוטפארב שליטי"א
 הר"ר **ישראל ראזנבערג שליטי"א**
 בן הרה"ח יעקב שליטי"א - חתן הרה"ח ארי' זעליקאוויטש שליטי"א
 הר"ר **יעקב קליערס שליטי"א**
 בן הרה"ח ישראל יצחק שליטי"א - חתן הרה"ג יעקב דוב ראזנפעלד שליטי"א

להולדת הבת

הר"ר **יצחק דאוידאוויטש שליטי"א** - מאנטשעסטער
 בן הרה"ח יעקב שליטי"א - חתן הרה"ח אהרן זעליקאוויטש שליטי"א
 הר"ר **שמואל גולדמאן שליטי"א**
 בן הרה"ח אהרן שליטי"א - חתן הרה"ח יהונתן האס שליטי"א
 הר"ר **אברהם יצחק סאקס שליטי"א**
 בן הרה"ח יואל ברי"א שליטי"א - חתן הרה"ח אברהם מנחם צבי ווייס שליטי"א
 הר"ר **שמעון פפנהיים שליטי"א**
 בן הרה"ח בנימין יחיאל שליטי"א - חתן הרה"ח יהודה טרייטל יאראוויטש שליטי"א
 הר"ר **אליעזר אהרן ראזנפעלד שליטי"א**
 בן הרה"ח יואל שליטי"א - חתן הרה"ח יואל קרישבסקי שליטי"א
 הר"ר **בנימין זעליקאוויטש שליטי"א**
 מלמד תשב"ר בתי"ת דמוסדוטינו הקי
 בן הרה"ח משה יונה שליטי"א - חתן הרה"ח משה ברמ"צ וואלעס שליטי"א
 הר"ר **מאיר סאמעט שליטי"א**
 בן הרה"ח דוד שליטי"א - חתן הרה"ח יצחק אייזיק ראזנפעלד שליטי"א
 הר"ר **יעקב ישראל וואלבערג שליטי"א**
 בן הרה"ח יואל שליטי"א - חתן הרה"ח אהרן ברי"א מארקאוויטש שליטי"א
 הר"ר **בנימין יאראוויטש שליטי"א**
 בן הרה"ח אהרן ז"ל - חתן הרה"ח יואל פוקס שליטי"א
 הר"ר **מנחם יצחק מאיר גורעלניק שליטי"א** - מאנסי
 בן הרה"ח משה יוסף שליטי"א - חתן הרה"ח חיים יחזקאל גאדינגער שליטי"א

להכנס הבן לעוה"ת והמצוות

הר"ר **מנחם מענדל פפנהיים שליטי"א**
 בן הרה"ח אברהם שליטי"א - חתן הרה"ח יעקב דאוידאוויטש שליטי"א
 הר"ר **אפרים שבתי גוטליב שליטי"א**
 בן הרה"ח אברהם שליטי"א - חתן הרה"ח חיים פערל שליטי"א
 הר"ר **שמעון דוב ליבערמאן שליטי"א**
 בן הרה"ח אברהם נחום שליטי"א - חתן הרה"ח צבי אלימלך בלום שליטי"א
 הר"ר **אברהם יואל אייזנבערג שליטי"א**
 חבר ועד הנהלת בית המדרש
 בן אשר זעליג שליטי"א - חתן הרה"ח אהרן שישא שליטי"א

לנשואי צאצאיהם

הרה"ג **יצחק אייזיק שטיינבערגער שליטי"א**
 מרבני משיב כהלכה בהלכות מוקצה בשבת
 בן הרה"ח יוסף מאיר הכהן שליטי"א - חתן הרה"ח שלמה הירש שליטי"א
 לנשואי הבן עבי"ג בת
 הרה"ח **יעקב סטאריק שליטי"א**
 ר"מ ומשגיח בישיבה קטנה מאה שערים דמוסדוטינו הקי
 בן הרה"ח אברהם ישע"י שליטי"א - חתן הרה"ח גבריאל חיים צבי שישא שליטי"א

לאירוסי הבן

הרה"ח **משה יהודה שטיינבערגער שליטי"א**
 בן הרה"ח אליהו ז"ל - חתן הרה"ח דינאל פריש זצ"ל
 לאירוסי הבן עבי"ג בת
 הרה"ח **שלמה זלמן וורפהטיג ז"ל**

לאירוסי הבת

הרה"ח **דוד לייב לאנדא שליטי"א** - מאנסי
 בן הרה"ח שמחה ז"ל - חתן הרה"ח אברהם אבא מילר שליטי"א
 לאירוסי הבת עבי"ג בן
 הרה"ח **ישראל ברוך שאול גרינוואלד שליטי"א** - קרית יואל

ניתן להשיג 'שטר תנאים' מפואר אצל 'מערכת דברי אמונה'

יתברכו מן השמים כל אלו שתרמו להוצאות הגליון

הרה"ח **שמואל יהושע לעפקאוויטש שליטי"א**
 לעילוי נשמת אביו
 הרה"ח **משה ב"ר שמחה ישכר ז"ל**
 נלבי"ע כ"ח שבט תשי"פ
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ח **אברהם יעקב שטיינבערגער שליטי"א**
 לעי"נ אביו הרה"ח אליהו ב"ר שמעון ז"ל
 נלבי"ע ז"ך שבט תשמ"ז
 ולעי"נ אמו האה"ח **רבקה בת"ר נתן ע"ה**
 נלבי"ע כ"ט שבט תשנ"ז
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ח **שמעון שטיינבערגער שליטי"א**
 לעי"נ אביו הרה"ח אליהו ב"ר שמעון ז"ל
 נלבי"ע ז"ך שבט תשמ"ז
 ולעי"נ אמו האה"ח **רבקה בת"ר נתן ע"ה**
 נלבי"ע כ"ט שבט תשנ"ז
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ח **אליעזר גאבל שליטי"א**
 לעילוי נשמת אביו
 הרה"ח **יהושע חנוך ב"ר אליעזר ז"ל**
 נלבי"ע כ"ד שבט תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ח **יצחק אלטמאן שליטי"א**
 לעילוי נשמת זוגי
 האה"ח **חיה בת הרה"ח אשר אנשיל ז"ל**
 נלבי"ע ז"ך שבט תשפ"ג
ת.נ.צ.ב.ה.

הרה"ח **יעקב ישראל וואלבערג שליטי"א**
 לרגל השמחה במעונו בהולדת בתו תחי'
 יה"ר שירוה רוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח
הקידושא רבא תתקיים בהיכל השמחות

הרה"ח **בנימין זעליקאוויטש שליטי"א**
 לרגל השמחה במעונו בהולדת בתו תחי'
 יה"ר שירוה רוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח
הקידושא רבא אצל רבינו שליטי"א בטבריא

הרה"ח **אליעזר סאמעט שליטי"א**
 והרה"ח **יוסף סאמעט שליטי"א**
 לעי"נ אחיהם הרה"ח **יהושע ז"ל** ביבלחטי"א
 הרה"ג ר' **אהרן אהרן שליטי"א**
 נלבי"ע ל' שבט תשע"ז - נא להשתדל לטובת נשמתו

נערך ויצא לאור ע"י "מערכת דברי אמונה" להו"ל תורת רבותינו הקדושים
 שע"י אברכי תולדות אהרן בעיה"ק ירושלים תוכב"א - של 02-5810-778 / פקס 153-25810778